

BOUSOVÁK

Dvuměsíčník ♦ Ročník 60 ♦ číslo 3/2024

Zpravodaj města Dolního Bousova

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

Idovolte mi, abych vás opět poinformoval o dění v našem městě a místních částech. Nejprve se věnuji investičním akcím, které jsou ukončené nebo probíhají, a které se v nejbližší době rozeběhnou.

Investiční akce

Nejprve o projektu *nových modulových učeben pro základní školu*. Do konce června budou připraveny základy a piloty pro ustavení modulů. Moduly by měly být připraveny k transportu ve druhém týdnu v červnu. Společně s hlavním projektantem bude provedena technická kontrola přímo u výrobce, který sídlí v Polsku. Návštěva je naplánována na poslední týden v květnu. Po ustavení modulů bude následovat jejich propojení a napojení na inženýrské sítě. Poté budou následovat práce spojené s jejich vybavením. Jedná se o nábytek a IT vybavení. Souběžně budou probíhat terénní úpravy v okolí učeben a příprava prostoru pro veřejnou zeleň. Práce by měly být dokončeny do konce prázdnin.

V prostoru fotbalového stadionu bylo vybudováno *nové dětské hřiště pro děti od 2-10 let*. Jedná se o moderní provedení 3D herních prvků z vysoce odolného materiálu EPDM z gumového granulátu. Hřiště bylo dokončeno a předáno k užívání v polovině května. Zhotovitelem byla firma 4Soft s.r.o. z Tanvaldu, která realizovala několik desítek dětských tohoto typu po celé republice. Celkové náklady činily dle smlouvy o dílo 1.035.312 Kč bez DPH. Náklady byly hrazeny z rozpočtu města.

/pokračování na straně 5/

V areálu fotbal. stadionu vyrostlo nové dětské hřiště pro děti od 2 do 10 let - květen 2024

Aktivity místní komunity

Na svatého Jiří proběhlo v Dolním Bousově v jídelně DPS veřejné setkání se seniory. Akci organizovala komunitní pracovnice OPS (Obecně prospěšné společnosti) MAS (Místní akční skupiny Český ráj a Střední Pojizeří se sídlem v Sobotce) Pavla Bartková. Cílem setkání bylo zvýšit aktivitu, o které starší generace stojí a výdaje s nimi spojené financovat pomocí fondů z EU. Například jedna skupinka měla zájem jet na výlet. Cestovné jim uhradil MAS. Jiní dříve narození by raději pravidelné osobní rozhovory s komunitní pracovníci. I to je samozřejmě možné.

Další myšlenkou, která ze setkání vzešla, je sejit se a zahrát si vědomostní hru. První setkání na toto téma s názvem „Patriot Bousovska“ proběhlo 28. 5. v jídelně DPS. Určitě je daleko zábavnější, když se lidé setkávají, povídají si, mají společné zážitky a vzpomínky, než sedět doma o samotě u počítače nebo televize. Covidová doba zpřetrhala různé vztahy, ať už mezi prarodiči a vnoučaty nebo obecněji, mezi lidmi navzájem. Pan profesor, který nás na střední škole učil psychologii, razil heslo: „Mládí není přednost, stáří není ostuda.“

/pokračování na straně 8/

Čarodějnice 2024

Čarodějnice 2024

Elektrický užitkový vůz GOUPIL - G4, pro potřeby městské zahrádky - květen 2024

Horní Bousov - od 15. 4. 2024 má krajská komunikace od bývalé hospody po autob. zastávku, nový povrch

Nová místní komunikace v lokalitě Zahradka je dokončena - březen - květen 2024

V březnu začala výstavba poslední západní hřbitovní zdi v D. B. - 4. etapa

Vladimír Kunst pečuje o dceru Semtinské lípy. Tu patrně v roce 1730 sázel jeho předek Martin Kunst

Začala oprava dna městského koupaliště - duben 2024

Vojenský den - květen 2024

Vojenský den - květen 2024

Vojenský den - květen 2024

Vojenský den - květen 2024

Jaroslav Bulín si i přes svůj vysoký věk živě vzpomíná na válečné události v Dolním Bousově

Přírodovědný kroužek při vytáčení medu z městských úlů na zahradě knihovny

V termínu 6. - 12. 5. 2024 se žáci 7. a 8. ročníků vydali na sedmidenní pobyt do Anglie

Žáci ZŠ před Národním divadlem

Schůzka MAS - foto Z. Plešinger

Památka na zápis do ZŠ pro celou rodinu

Slovo starosty

/dokončení ze strany 1/

Další investiční akcí, která byla naplánována v letošním rozpočtu města, je nová **místní komunikace pro nové rodinné domky na Zahrádkách**. Práce byly dokončeny s měsíčním předstihem, než bylo plánováno. Povrch je ze zámkové dlažby. Byly dokončeny terénní úpravy. Zbývá osadit nové veřejné osvětlení, které provedou zaměstnanci údržby města. Práce provedla firma Svoboda Dolní Bousov. Náklady na realizaci činily 2.435.787 Kč bez DPH a byly hrazeny z rozpočtu města. Nyní budou následovat práce spojené s přípravou ke kolaudaci stavby. Doufáme, že občané v dané lokalitě budou s provedením spokojeni. A zároveň bych chtěl všem poděkovat za jejich trpělivost a shovívavost při realizaci stavby.

V dubnu proběhla **oprava povrchu části krajské komunikace v Horním Bousově**. Oprava navázala na projekty nových chodníků, které realizovalo město ve dvou etapách v roce 2022 a 2023. Nyní je v této místní části zajištěn bezpečný pohyb občanů nejen k autobusovým zastávkám, ale i v rámci celé obce. Byla tím završena několikiletá snaha města o zvýšení bezpečnosti chodců v Horním Bousově.

Stavba, která je zhruba v polovině realizace, je oprava **poslední zdi na hrbitově** v našem městě. Práce běží podle plánu a smlouvy o dílo. Práce provádí firma ZETA Benátky s.r.o. Celkové náklady na opravu poslední zdi činí 2.160.084 Kč bez DPH a jsou hrazeny z rozpočtu města.

Další plánovanou opravou krajské komunikace bude **výměna povrchu v ulici Tovární** v našem městě. Práce byly posunuty o jeden měsíc a budou zahájeny 10. června. V této ulici bude omezený provoz po dobu jednoho měsíce.

Poslední investicí, o které bych poinformoval, je **nákup nového elektromobilu** se sklopnou korbou pro zaměstnance údržby města. Elektromobil bude primárně sloužit pro pracovnice údržby veřejné zeleně. Hlavním cílem je snížit náklady na provoz vozového parku údržby města a postupně nahradit vozidla značky Multicar, které pomalu ale jistě dosluhují a jejich údržba je velice nákladná. Nový elektromobil dodala společnost EUROGREEN CZ s.r.o. z Jiřetína pod Jedlovou. Celkové náklady na pořízení vozu činí 910.800 Kč bez DPH a byly

hrazeny z rozpočtu města. V minulých letech uvažovalo město o dotaci na tento typ elektromobilů. Vzhledem ke zdlouhavému procesu a čekání na to, jestli dotaci získáte či nezískáte, se město rozhodlo pořídit vůz z vlastních prostředků.

Plánované investice

V měsíci dubnu proběhlo několik výběrových řízení na plánované investice pro druhou polovinu roku. Do rozpočtu města jsme letos zařadili **opravu všech místních komunikací v památkové zóně Střehom**. Projektová dokumentace byla zpracovaná již v roce 2022 v souladu s požadavky památkářů. V roce 2023 jsme získali stavební povolení a snažili jsme se i získat dotaci na tento projekt z programu Ministerstva pro místní rozvoj na opravu místních komunikací. Bohužel žádost o dotaci byla neúspěšná. Město oslovilo k podání nabídek na realizaci stavby firmy COLAS CZ, STAVOTRANS s.r.o. a Svoboda Dolní Bousov. Nejvýhodnější nabídku podala firma STAVOTRANS s.r.o. z Mnichova Hradiště ve výši 3.400.295 Kč bez DPH. Stavba bude zahájena v měsíci červenci a bude trvat do konce října letošního roku.

Další výběrové řízení na zhotovitele stavby se týká **opravy fasády, klempířských prvků a části střechy sportovní haly**. Tyto opravy jsou nutností již delší dobu, proto jsme zařadili tuto investici do rozpočtu města pro letošní rok. Město oslovilo k podání nabídek na realizaci stavby firmy ZETA Benátky s.r.o., Stavby Koťátko s.r.o. a Roudnický stavitel s.r.o. Nejvýhodnější nabídku podala firma ZETA Benátky s.r.o. ve výši 2.298.734 Kč bez DPH. Práce budou zahájeny po letních prázdninách a dokončení je plánováno do konce letošního roku.

Další práce, které jsou naplánovány, se týkají **opravy koupaliště**. V roce 2023 jsme se pověřovali úpravám okolí koupaliště. Bylo vyměněno oplocení kolem celého prostoru. Zredukovala se veřejná zeleň, proběhlo osázení nové zeleně atd. Nyní budou probíhat práce na opravě dna koupaliště, které je prostě už několik let nevyhovující a nebezpečné. Město během zimy hledalo ve spolupráci s projektanty vhodnou technologii k opravě dna za přijatelné náklady. Na jaře jsme oslovili firmu Tremco CPG s.r.o., která dodává technologii VANDEX. Práce budou zahájeny v polovině května, aby se stihly dokončit ještě před zahájením koupací sezóny. Snad nám

bude přát i počasí a vše se stihne. Náklady na opravu dna koupaliště jsou vyčísleny na 1.617.988 Kč bez DPH a budou hrazeny z rozpočtu města.

Nyní o projektech, na kterých se pracuje dlouhodobě. Připravujeme podklady pro podání žádosti o dotaci na **projekt Revitalizace náměstí T. G. Masaryka**. Byl dokončen projekt na novou zeleň pro celé náměstí. Je to jedna z podmínek pro podání žádosti o dotaci z programů ITI na veřejná prostranství. Vše potřebné pro podání připravujeme dokončit během letních prázdnin.

Dalším projektem je **rekonstrukce a rozšíření budovy sokolovny**. Projekt z roku 2016 je stále „živý“, ale bohužel se nepodařilo získat potřebnou finanční injekci ve formě dotace. Nyní připravujeme podklady pro podání žádosti o dotaci z programu Ministerstva kultury, které budou vyhlášeny na podzim. Chceme být připraveni, abychom podali co nejdříve.

V dubnu byla podána finální žádost o dotaci na projekt **Stavební úpravy požární nádrže a okolí ve Vlčím Poli**. Žádáme z programu IROP přes Místní akční skupinu Český ráj. Celý schvalovací proces potrvá 3–6 měsíců. Dílčí kontrolou jsme již prošli. Pokud vše dopadne dobře, tak realizace projektu by mohla být v roce 2025.

Kulturní akce

Závěrem mi dovoluete poinformovat o kulturních akcích. Nejprve chci poděkovat všem na organizaci čarodějnic, které proběhly v areálu v Břízkách. Další kulturní akcí byl již tradiční Vojenský den, který se konal 4. května nejen v Břízkách, ale i na louce u čistírny odpadních vod. Opět se podařilo ve spolupráci se spolkem SPVH Sever 2013 připravit po návštěvnicky bohatý program, který byl zakončen ukázkou vojenské bitvy s přeletem historických bitevních letadel jak z první, tak i z druhé světové války. Příští rok budeme slavit 80. výročí od ukončení 2. světové války. Už nyní připravujeme bohatý program, abychom si důstojně připomněli tento významný historický milník.

A v neposlední řadě mi dovoluete, vás pozvat na **Dětský den s koňmi**, který se bude konat v sobotu 15. 6. od 15.00 hodin v areálu v Břízkách. Je připravený bohatý program nejen pro děti.

Přeji klidné dny

*Miroslav Boček
starosta města*

Městská zeleň

Letošní jaro se ukázalo jako značně proměnlivé období, kdy se prudce střídaly teploty. Nejdřív jsme si mohli užívat krásných květů ovocných stromů v alejích i jinde. Stromy nasadily na pěknou úrodu, kterou nakonec spálil mráz. U naší zeleně si můžeme říct, že stromy více narostou, když neponesou ovoce. Hůře jsou na tom sadaři.

Vliv mrazu se projevil i na ostatních výsadbách, nejvíce na nově založených v loňském a letošním roce. Mladé výhonky stromů a keřů byly částečně nebo úplně spálené ve výsadbě na Školništi, u koupaliště, pod kostelem, v Bechově u náhonu. Nejlépe dopadly výsadby prostokořenných stromů v aleji Dolní Bousov – Vlčí Pole, alej na Rachvaly a v obecním sadu u železnice na Bakov nad Jizerou. Důvod je většinou zahradníků a zahrádkářů znám. Stromy rašily později oproti již zakořeněným výsadbám z minulých let, a tak utrpěly nejmeně.

Nicméně při poslední kontrole všechny stromy rostly dobře a keře se také z mrazů vzpamatovaly, jen bylo třeba jim pomoci řezem, aby se odstranily zmrzlé části.

Nové dětské hřiště

V minulém čísle Bousováku jste si mohli přečíst o novém dětském hřišti u fotbalového stadiónu. Koncem května

byl položen údržbou města travní koberec kolem hřiště, aby se nezanášelo blátem a prachem. Zvýšil se tak i komfort našim malým návštěvníkům.

Hřiště je pro děti od dvou do deseti let. Pro starší děti areál nabízí jiné herní prvky.

Den Země

Ráda bych se zmínila o tradiční aktivitě žáků základní školy pod vedením jejich učitelů, kteří každoročně pomáhají přírodě. Letos pomohli s městskou zelení hrabáním trávy, péčí o mladé stromy v aleji. Za to žákům a jejich učitelům patří poděkování. A až půjdete švestkovou alejí na Rohatsko, uvidíte jejich dobře odvedenou práci, kdy žáci druhého stupně očistili kmeny od obrostu výhonky, zamulčovali kořenovou mísu štěpkou, aby tráva a plevele nebraly stromům vláhu a živiny. Také odstranily uvolněné kůly z oplocení kolem stromů.

Stromy jsou již dostatečně silné na to, aby stály bez opory kůlů. Nicméně oplocení kolem stromů ještě necháme z důvodu okusu kůry zvěří a vytloukání paroží srnčí zvěří.

Zuzana Adamová

Recyklujeme

2. díl – Dejte knihám nový život

Podle statistik společnosti The World Counts z roku 2018 končí 95 % produktů v koši po šesti měsících od jejich zakoupení. Průměrný Evropan ročně spotřebuje 16 tun materiálu a jen 5 % hodnoty se vrátí do ekonomického systému – tedy do oběhu. Již několik let jsou populární sdílené byty, vidíme sdílená taxi, sdílená kola nebo vozy. Do cirkulární ekonomiky však lze zapojit i menší věci. Jednou z nich je třeba oblečení, jak jsme psali v minulém díle. Můžeme však jít dál a do oběhu poslat ještě menší věci, kterými jsou i knihy. A právě tím se zabývají následující dvě firmy.

1) www.reknihy.cz

Nakupujte a prodávejte přečtené knihy a udělejte radost sobě, planetě i své peněženke. Pokud knihy budou více cirkulovat, nebude třeba kácet lesy v takovém množství a spotřebovávat obrovské množství vody na výrobu papíru. Stačí navštívit webovou stránku, vyfotit třeba celou knihovnu a poslat fotku. V Rekniších se knihami probehou a napíšou vám, které by si vzali. Potom jen zajdete na jakoukoli z několika tisíc poboček Zásilkovny a knihy tam zdarma podáte. Firma se pak postará o výběr, jednotlivé knihy vyfotí, stanoví cenu, vystaví na web a zajistí prodej i expedici. Firma ale upřednostňuje knihy, které vyšly v posledních 20 letech a jsou ve výborném stavu.

2) www.vykupujeme-online.cz

Nachystej si knihy (nebo deskovky či videohry), které nám chceš prodat. V našem vyhledávání je vyhledej dle ISBN, názvu nebo naskenováním čárového kódu kamerou svého mobilu. Zjistí, jakou máme výkupní cenu, a přijde je do své bedýnky.

Nebo zadáme knihy za tebe. Pokud se ti nechce knihy zadávat ručně, nevadí. Zabal je, my zajistíme dopravu a dle aktuálních cen na našem webu je zadáme do objednávky. Peníze dostaneš do několika dnů po zpracování. U nás nečekáš, až se kniha prodá. Prosíme pouze knihy vydané po roce 1990.

Krátce z Bousovska

Zápis do základní školy. Ve dnech 4.-5. 4. 2024 proběhl zápis dětí do základní školy. Malí školáci nejenom prošli svojí první životní „zkouškou“, ale také měli možnost zahrát si různé dovednostní hry s žáky z pátých tříd. Společně se svými rodiči se vyfotografovali v balónkové girlandě a většina školáků si nechala namalovat od žáků z osmých tříd pěkný obrázek na obličej.

Na 48 nových žáků se od září těší jejich paní učitelky Mgr. Vladimíra Nocarová a Mgr. Zdeňka Skálová.

Zápis do mateřské školy. Ve dnech 2.-3. 5. 2024 proběhl zápis do mateřské školy. K zápisu se dostavilo celkem 56 dětí. Přijato bylo 34 dětí. Mateřská školka je od září 2024 maximálně naplněna, celková kapacita školky je 134 dětí.

Mgr. K. Karnová

Lidé ve finanční tísní mohou získat odbornou i materiální pomoc. Podmínkou je aktivní přístup k řešení situace. Komplexní pomoc, tedy odbornou i materiální, poskytuje spolek LUMA MB již přes 20 let. Jedná se zejména o oběti domácího násilí a trestných činů, rodiny s ohroženými dětmi a osoby v krizi. „Akutní případy vyřizujeme okamžitě. Pokud se potřebný člověk nemůže dostavit na některou z našich poboček, například ze zdravotních důvodů, vyjíždíme k němu. Vloni naši dobrovolníci vydali přes 15,5 tun potravin, hygienických a uklidivých prostředků, potřeb pro děti a domácnost. Většinu zboží nám celoročně poskytuje Potravinová banka Praha, další dary poskytují stovky dárců z řad široké veřejnosti. Aktuálně děkujeme firmě Adient Czech Republic závod Mladá Boleslav za opětovné bleskové darování a montáž regálů do našeho skladu materiální pomoci,“ sdělila ředitelka spolku Martina Brzobohatá.

Kontakty pro objednání: tel. 774 157 084, luma@luma-mb.cz (PO-PÁ 7.30-17.00). Více informací: www.luma-mb.cz

M. Hriciková

Vážení přátelé Sobotecka a Dolnobousovska!

Jistě znáte a používáte biografický slovník Kdo je kdo v dějinách Sobotecka a Dolnobousovska. Víte, že slovník obsahuje ve svých heslech základní údaje nejen o významných osobnostech našeho okolí (spisovatelé, výtvarníci, sportovci, politici atd.), ale uvádí i hesla zasluhujících regionálních činitelů – známých starostů, učitelů, kněží, kronikářů, kulturních pracovníků atp. Snažili jsme se mít ve slovníku i známé chalupáře a významné osobnosti, které náš kraj svými díly obohatily.

V nejbližší době by měly vyjít doplňky a opravy tohoto slovníku. Máte tedy poslední možnost pomoci redakci a zaslat v nejbližších dnech své doplňky, připomínky a opravy. Čekáme na ně dokonce července 2024 a předem za ně děkujeme. Zasilejte na adresu karolbilek@seznam.cz.

K. Bílek

Březnový kulturní program v DPS. Dalším hostem Oty Vanička v rámci programu domova seniorů v Dolním Bousově, byl 21. března 2024 herec, hudebník a moderátor Mojmir Maděříč.

Pochází ze šesti dětí, muzikální rodina jej ovlivnila v hraní na basu, kytaru i jiné nástroje. Po gymnáziu byl v roce 1974 přijat na JAMU v oboru herectví. Po absolutoriu získal angažmá v brněnském Divadle Husa na provázku, kde setrval do roku 1988. V témže roce odešel do Prahy na scénu prozatímního divadla F. R. Čecha a také Černého divadla Ta Fantastika. Hostoval v Divadle Kalich, Činoherním klubu, brněnském Národním divadle a v Hudebním divadle Karlín.

Maděříčova herecká filmografie zahrnuje převážně televizní filmy a pohádky, kde mohl naplno uplatnit svůj komediální talent a zakulacenou dobráckou postavu.

Menší role dostal v několika seriálech, například v Ulici, nebo Ošklivce Katce. V seriálu Modrý kód hraje doktora Valentu. Jako moderátor se prosadil zejména v pořadu o vaření televize Prima "Mňam aneb Prima vařečka".

R. Stránský

Krajské kolo soutěže Zlatý list letos proběhlo v sobotu 4. 5. v tábořišti v Borovnici u Staré Paky. Celodenní program v přírodě pro družstva všech tří věkových kategorií se velmi pěkně vydařil, díky ukázkovému počasí a pohodové organizaci STROMu Dětenice. Naše šestičlenné družstvo starších absolvovalo poznávačku, úkoly na stanovističích, pohovor o práci pro přírodu i praktickou část v terénu: hloubení tůňky pro obojživelníky. Vědomostní úlohy byly skutečně obtížné, z oblasti dendrologie, botaniky, ornitologie atd. V poznávačce 40 obrázků bylo úkolem určit rodové i druhové jméno takových živočichů, jako jsou: štírek domácí, včelojed lesní či plochule křehká, vranka obecná, norek americký. Z rostlin jen namátkou hlaváček jarní, borovice vejmutovka. Ono poznat z fotky zmiji od užovky hladké také není zrovna lehké. Přistihnete se při úvaze, zda to není chyták, zkoumáte klikatou hřbetní kresbu ze všech stran, zkoušíte identifikovat z tečky velikosti špendlíkové hlavičky, zda je zornice kulatá nebo "dračí"... a výsledkem je, že si prostě tipnete :-). Cílem soutěže ale není vědět všechno, spíš porovnat úroveň svých znalostí s ostatními a užít si prima den v přírodě. V doprovodném programu si děti nabatíkvaly plátěné tašky a trička. Součástí byla i výměnná burza knih s tematikou přírody. Každý donesl jednu knihu a jinou si mohl odnést. Spokojení byli všichni. Jedním z nejúspěšnějších titulů byla knížka vtipů o zvířátkách:-). Volné chvíle děti využily k lezení po rozkleslých letitých jívách, k šiškovým bitvám v lese nebo ke hrám v trávě. Naši využili poslední jmenovanou aktivitu maximálně. Posypali trávou ležícího kamaráda tak, že nebylo poznat, že tam vůbec někdo leží :-). Děti mají prostě skvělé nápady a jejich vynalézavost je bezbřehá. Družstvo starších z Dolního Bousova se nakonec umístilo na druhém místě, hned za týmem osmiletého gymnázia z Dobrušky. Všichni jsme bohatší o nezapomenutelné zážitky a děkujeme všem za krásné chvíle prožité v podhůří Krkonoš.

P. Bartková

Letní kino v zahradě. V letních měsících se projekce kina ProBousov opět přesunou pod širé nebe. Promítacím dnem našeho malého kina je celý rok první pátek v měsíci, o prázdninách tuto tradici na chvíli přerušíme, jelikož projekce pod širým nebem proběhnou až druhý pátek v měsíci.

Na **pátek 12. července od 21.30** pro vás chystáme nový český film **Zápisník alkoholičky**. Připadá vám název filmu nějaký povědomý? Stejně se totiž jmenuje autobiografický román Michaely Duffkové, který autorka napsala po získání literární ceny Magnesia Littera za nejlepší blog roku 2019. Ve svém blogu naprosto upřímně zveřejňovala vlastní trnitou cestu alkoholovou závislostí. Po úspěšném blogu následovala tedy neméně úspěšná kniha, která se dočkala své filmové podoby. Hlavní postavou filmu je mladá maminka, v podání Terezy Ramby, která se rozhodne nevzdát a nastoupí léčbu. Podaří se jí boj se svým démonem vyhrát, aniž by přišla o svou rodinu?

O měsíc později v **pátek 9. srpna od 21.00** se prostřednictvím filmu setkáte s další postavou, která nemá na růžích ustláno. Tentokrát to bude muž, povoláním zahradník, do kterého se převtělí Oldřich Kaiser. Název filmu **Zahradníkův rok** vám bude opět velmi povědomý. Je to totiž název knihy

od Karla Čapka, kterou se mimo jiné pan režisér Jiří Havelka inspiroval při psaní scénáře. Stejně jako u předchozího filmu je další inspirací skutečný příběh zahradníka, jehož idylický život na malém městě naruší nový majitel nedalekého zámku. Nový majitel chce přetvořit krajinu podle svým představ a zahradnictví brání jeho plánům. Zahradníka se bude snažit vystrnadit pomocí různých překážek, které se budou neustále stupňovat, až doženou zahradníka k ráznému činu...

Za příznivého počasí se budou filmy promítat v zahradě za kostelem. Pokud máte možnost, tak si přineste vlastní pohodlné sezení (židličky, deky). Konzumace donesených nápojů je u nás v zahradě povolena. V případě nepříznivého počasí se projekce přesune do půdních prostor knihovny.

O. Trísková

Kulturní program. Další měsíc utekl jako voda a v rámci kulturního programu pro naše seniory "Je to paráda!", nás 29. dubna 2024 navštívila další osobnost, dětská hvězda z let 1970–89, zpěvačka **Magda Hrnčířová**. Stala se známou díky nesmrtelné a dodnes hrané písničce "Veselé vánoce", která byla nahrána v prosinci roku 1962. Její tatínek Josef Hrnčíř byl český dirigent a pracovník rozhlasu. Když v té

době sháněli dívku s dobrým hudebním sluchem, dcerku pro nahrávku doporučil. Nazpívala také písničky do televizního seriálu Pan Tau s Janem Werichem a Ottou Šimánkem, nebo Chobotnice z druhého patra.

Druhým hostem jídelny DPS v Dolním Bousově byl již potřetí, sportovní redaktor a novinář, rodák ze Sobotky **Jaroslav Suchánek**. Svou kariéru začal v roce 1962 v Československém rozhlase, poději přešel do Československé televize, kde pracoval 25 let. Věnoval se především lyžování, cyklistice a gymnastice. Zavzpomínal na časy cyklistického Závodu míru a přinesl na ukázkou pár odznaků té doby a podepsaný žlutý dres vedoucího závodníka Závodu míru. Jako vždy celou akci připravil a moderoval Ota Vaníček, hudebně doprovázela Beatrice Albrecht.

R. Stránský

Aktivity místní komunity

/dokončení ze strany 1/

Znám také jedno lidové moudro, nese se v podobném duchu: „Važ si, hochu, starých lidí, staň před jejich šedinou. Teď jsi tím, kým oni byli. Budeš tím, kým oni jsou.“

Nechtěla bych obyvatele našeho města sortovat do skupin (seniři x děti a mládež x rodiny s dětmi apod.), naopak. Budu velmi ráda, když se všichni propojí a navzájem se obohatí svou existencí. Ti, kteří se narodili o něco dřív, mají spoustu zkušeností a životní moudrosti. Proč se o ně nepodělit s těmi mladšími, kteří o to stojí? Některá děvčata by se jistě ráda naučila zdobit kraslice tradiční technikou a kluci, kteří to ještě neumí, by se třeba rádi naučili plést zdobenou pomlázku...

Nebo spolu jen tak pobýt na neformálním setkání, kulturní akci a podobně.

Pracuji už několik let na zpěvníku písniček z našeho kraje. Základ sbírky tvoří zápisy písní a vzpomínek pana Jaromíra Páva, bývalého kronikáře z Vlčího Pole. Chci vydat i sbírku regionálních receptů. Nebude v nich chybět návod na přípravu sirobu z cukrové řepy ani recept na „pařené buchtíčky“ s mákem. Kdo byste chtěl přispět do chystaných publikací, určitě se mi ozvěte, moc ráda se s vámi setkám a sbírka obrazu, jak se žilo a žije na Bousovsku, bude ucelenější. Vzpomínky nemusí zahrnovat jen recepty nebo písně... mohou to být příhody spojené s určitým místem (rybník, studánka v okolí :-)), přísloví a prúpovídky...Určitě stojí za to toto nehmotné kulturní dědictví zaznamenat.

Dnešní doba je multikulturní. Je pěkné poznávat a vědět o kultuře jiných národů. Člověk ale vše náležitě ocení až tehdy, když má zažitě vlastní kořeny, utvořený

vztah k tomu, co všechno pro něj znamená slovo „domov“: Rodinu; místo, kde vyrůstal; přírodu v okolí; rodný kraj; stát; kontinent; Zemi...

Napadají mě další skvělé možnosti, jak v tomto ohledu místní propojit. Zorganizují pěší výlety po okolí DB pro všechny, bez rozdílu věku, kteří ujdou trasu do 10 km. První bude na Žďárek a Krocnu. Další třeba na po některé z místních naučných stezek nebo na Křížánek, za hořečky, bledulemi nebo orchidejemi do Vlčopolských lesů. Pokud se sejde alespoň pár lidí, budeme pokračovat na další krásná, byť málo známá místa v okolí.

Pavla Bartková

Semtinská lípa a Kunstové

Více než čtvrt tisíciletí patřila Semtinská lípa neodmyslitelně k panoramatu Českého ráje. V roce 1730 byly vysázeny dvě lípy srdčité u sochy sv. Jana Nepomuckého, díle kosmonoského sochaře Josefa J. Jelínka z roku 1728. Ta, která byla při pohledu ze silnice vpravo, padla při vichřici v roce 1858. Ta která zbyla, přes umístění na poměrně nehostinném místě vyrostla do výšky 35 metrů a obvodu kmene 8 metrů. V roce 1911 byla její koruna zpevněna táhly, v osmdesátých letech přes veškerou péči začala chřadnout. 26. června 1980 byla vyhlášena památným stromem. O tři roky později byla při bouři vylomena jedna z hlavních větví koruny. A vichřice, která se prohnala krajem 27. května 2000, Semtinskou lípu srazila k zemi. Torzo jejího kmene bylo ponecháno, oploceno, ale přesto 26. května 2012 bylo buď nedbalostí (lidé k němu dávali hořící svíčky) nebo úmyslně zapáleno. A definitivním koncem bylo vyjmutí ze seznamu památných stromů, ke kterému došlo 25. dubna 2013.

Osudy Semtinské lípy jsou provázány s rodem Kunstů. Na dvoře Semtiny pracoval jako polní mistr Řehoř Kunst. A zde se narodil 26. 11. 1679 Martin Kunst, který po svém otci převzal práci polního mistra. Je velice pravděpodobné, že právě on sázel dvě lípy u sochy sv. Jana Nepomuckého, z nichž se jedna stala slavnou Semtinskou lípou. Další členové rodu Kunstů se pohybovali v Českém ráji, ale i na Dolnobousovsku. V Bousovsku číslo 6/2023 jsem psal o Františku Kunstovi, který se v Bousově narodil 15. 2. 1880 a zahynul při protržení přehradu na Bílé Desné 18. 9. 1916. A jeho vnuk Vladimír Kunst (nar. 1941) se dnes o „potomka“ Semtinské lípy stará. Domluvil jsem si s ním schůzku, samozřejmě na onom kouzelném místě nedaleko Semtiny, když přijel z Bělohradu na svoji pravidelnou péči o mladou lípu.

„Jako dítě jsem všechny prázdniny trávil v Dolním Bousově u své tety, provdané za Josefa Rejfy, který bydlel Na Hrázi číslo 14. Mnohokrát jsme jeli s tetou a strýcem na kolách i k Semtinské lípě, aniž bych tehdy tušil, jaký vztah k ní mám. Až když jsem měl svůj vypracovaný rodokmen, zjistil jsem, že můj předek ji patrně sázel, nebo byl určitě při tom. A tak jsem ji, spolu se svými bratry Jaroslavem, Františkem a Miroslavem, adoptoval. V roce 2002 jsme společně vysadili směrem k soše rodovou lípu velkolistou, které říkáme Kunstova.“

Ale oplocená je lípa jiná, v místě kde bylo torzo původní Semtinské lípy? „Když Semtinská lípa padla, bylo její torzo zastřešeno a okolo byl postavený plůtek. Následně od paty torza začaly vyrůstat mladé výhonky. My zahradníci jim říkáme dcery. Tehdy jsem začal se zapěstováním nové pravokohenné lípy, dcery padlé Semtinské lípy. Vše šlo dobře, lípa už byla asi tři metry vysoká. Ale při požáru torza ohorela a uhynula. Znovu se objevily nové výhonky, znovu jsem začal se zapěstováním nové lípy. A zatím se jí daří, má obvod kmene asi půl metru, zatímco naše rodová Kunstova lípa asi metr. A že opravdu jde o „potomka“ původní Semtinské lípy, potvrzuje certifikát podepsaný tehdejšími libošovickými starostou Josefem Ortem.“

V čem spočívá vaše péče o Semtinskou lípu číslo dvě? „Každý měsíc jezdím posekat trávu, zalít a zkontrolovat ji. Udržuju i zeminu, která zakryla zbytky torza po jeho požáru. Libošovický starosta na mě nechal navězt zeminu, aby nedošlo k dalšímu požáru. Oni sem totiž lidé dávali a dosud dávají zapálené svíčky. Je možné, že torzo od takové svíčky, kterou někdo dal do dutiny, chytlo. Dneska jsem zrovna jednu svíčku vyhazoval. A samozřejmě pečuji i o naši rodovou lípu. Její budoucnost je nejistá. Hned vedle ní si sadaři udělali vjezd na pole, její větve jsou olámané, takže jsem je musel ořezat. Doufám, že přežije.“

Pokud jsem dobře pochopil, lípa za plůtkem je přímý potomek původní Semtinské lípy. „Ano. Oni si někteří lidé myslí, že jde o nově vysázenou lípu. Ale je to pravokohenná dcera původní lípy. Kdysi se pokoušeli v Průhonicích odebrat ze Semtinské lípy, když ještě stála, řízky, ale nepodařilo se je zakořenit.“ Pomáhá vám obec Libošovice s péčí o novou Semtinskou lípu? „Pomáhají. Sekají trávu v širším okolí lípy, když jim řeknu, co je zapotřebí opravit, tak to udělají. Chystá se oprava plotu, který je kolem lípy. Ten byl zhotovený z důvodu její ochrany. Když byla menší, přijel jsem a byla tu rozložená parta lidí s dětmi, které ležly po slabém kmínku a větvích. A rodiče se na to dívali. Tak jsem je trochu srovnal a dospělí na mě divně koukali, že napomínám jejich dítky. Proto tu byl vybudován plůtek.“ Budete mít ve své péči o novou Semtinskou lípu následovníka? „Budou. Starší syn sice vloni zemřel, ale mladší má dva kluky. Všichni mají dobrý vztah k přírodě, vždyť oba synové byli zahradníci jako já. Mladší sice dnes pracuje jako instalatér, ale roky dělal na libereckém

magistrátu na ochraně přírody. A vnuci jdou v našich slépějích. Takže předpokládám, že v mé práci budou pokračovat a udržovat rodovou tradici.“

Co byste Semtinské lípě číslo dvě přál. „Hlavně aby ji nikdo nepoškodil, aby se nevyskytl nějaký ničitel. Vždyť roste teprve čtrnáct let. Její předchůdkyně tu rostla dvě stě sedmdesát let. Aby se dcera dožila stejného stáří, si samozřejmě můžu přát. Ale může přijít jakákoliv přírodní pohroma - vítr, blesk, sucho. Ale pevně věřím, že vše přežije. Ale sledovat to budou až další generace.“

Popřál jsem panu Vladimírovi pevné zdraví, aby se o Semtinskou lípu číslo dvě mohl ještě dlouho starat. A kdykoliv pojedete okolo, zastavte se a oceňte práci člověka, který navazuje na činnost svých předků a snaží se uchovat památku na symbol Českého ráje.

Miloslav Ječný

Semtinská lípa

výška: 35 m (1993), 33 m (1996)
obvod: 800 cm (1993), 787 cm (1996)
věk: 270–300 let, 280 let (1993 dle AOPK)

Lípa rostla na nezalesněném návrší poblíž zaniklého dvora Semtiny, od kterého odvozuje své jméno. Strom byl rozpoznatelný z Kozákova, Ještědu, Bezdězu a prý i z Krkonoš.

V roce 1911 byla koruna zpevněna táhly. Lípa začala znatelně chřadnout již v sedmdesátých letech 20. století. Nejprve se z její koruny začaly vylamovat silné větve, pak ji poškodilo několik vichřic a zásah bleskem. Počátkem srpna 1983 prošla nad krajem bouře, která vylomila jednu z hlavních větví koruny a otevřela velkou ránu, kterou už lípa nedokázala zacelit. Padla při silné bouři 27. května roku 2000. Její zbytky byly pietně ponechány na místě, oploceny plaňkovým plotem a torzo kmene přikryto šindelovou střechou. V sobotu 26. května 2012 se torzo lípy stalo cílem útoku, při kterém byl objemný kmen zapálen. Hasiči pro uhašení torza spotřebovali 20 tisíc litrů vody, později však z dutiny začal znovu vycházet dým, a tak po dohodě se zástupci CHKO Český ráj došlo k rozřezání ohořelého torza a dohašení.

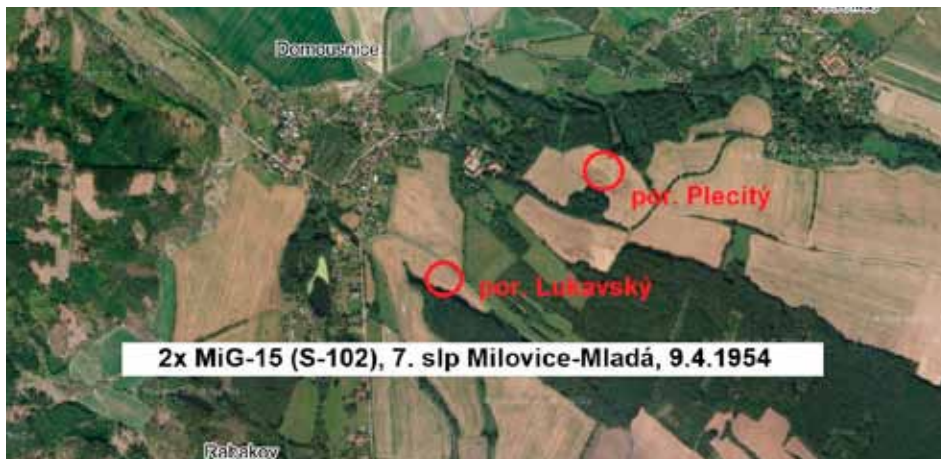
70 let od tragické letecké události nad Bousovem

Dne 9. dubna 1954 se jihovýchodně od obce Domousnice po vzájemné srážce zřítily dva zánovní stroje MiG-15 (v čs. letectvu v té době označované jako S-102). Oba jejich piloti zahynuli.

Ve 14:35 toho dne odstartoval z letiště Milovice - Mladá čtyřčlenný roj strojů MiG-15. Roj byl veden por. Daňkem, úkolem bylo provedení průzkumného letu na trati Sovinky-Krnsko-Bakov nad Jizerou-Kopidlno-Okorínem. Letouny se po vzletu seřadily do dvojic. Rozestupy mezi dvojicemi byly stanoveny na 400 m, letouny mezi sebou držely rozstup 50 m. Na let byla vyhrazena doba 45 minut. Jelikož šlo o krátký a jednoduchý úkol, rozhodl por. Daňk ještě před letem, že po dosažení cíle provedou piloti zatáčku o 180 stupňů a v těsné skupině budou nacvičovat skupinovou slétanost.

Počasi bylo v té době vyhovující, výška oblačnosti 1000 m, dohlednost 40 km a více.

Vše probíhalo podle plánu, nad Okorínem se čtveřice semkla do těsné sestavy ve formaci "klín" a směřovala zpět. Nastoupala z původních 1000 m na 2000 m a zdálo se, že nic nemůže zdárný průběh letu ohrozit. Nad Kopidlnem se roj stočil na Dolní Bousov a vedoucí skupiny zahájil klesání opět na 1000 m. V průběhu klesání prováděl mírné zatáčky doleva a doprava,

Situační zakres dopadu obou letounů

ostatní piloti bez problémů následovali. Pozorovateli na zemi by se mohlo zdát, že si piloti jen tak, pro radost, kličkují mezi kumuly. V prostoru Dolního Bousova ale idylka skončila, protože se před rojem objevil rozsáhlý a dost temný stratokumul. Por. Daňk se rozhodl mrak "píchnout" a v sevřené formaci ho proletět. V tom okamžiku, v čase 15:12 došlo k chybě, která měla zakrátko stát dva letce život. Por. Plecítý se o něco opozdil a při vletnutí do mraku vznikla mezi jeho letounem a strojem jeho vedoucího větší mezera. Pilot se snažil rychle na vedoucí letoun dotáhnout, aby si udržel i v mraku vizuální kontakt. Zvýšil rychlost a zřejmě na okamžik ztra-

til letoun svého vedoucího z dohledu. Následkem bylo, že s přebytkem rychlosti narazil svojí kýlovou plochou a levou část stabilizátoru do pravého křídla por. Lukavského. Por. Jaroš, který se právě ohlídl tímto směrem uvedl, že viděl, jak byl stroj por. Lukavského jakoby odmrštěn z místa v roji směrem doleva a v poloze na zádech mu zmizel z dohledu. Rovněž tak stroj por. Plecítého se stal neovladatelným. Jeho letoun přišel o část kýlové plochy a roztočil se kolem podélné osy. Srážka se odehrála ve výšce kolem 1000 m, vše mělo tedy velmi rychlý průběh. Por. Plecítý se pokusil o katapultáž. Pro malou výšku ale již k otevření padáku nedošlo a pilot zahynul nárazem o zem. Por. Lukavský zůstal v letounu až do konce. Oba MiGy dopadly asi 600 m od sebe a byly zcela zničeny.

Vyšetřovací komise označila za příčinu nedostatečnou přípravu pilotů před letem, kdy vedoucí roje nepočítal s tím, že bude ve skupině protétávat oblačností. Ten na svoji obhajobu uvedl, že mrak byl řídký a viditelnost v něm byla dostačující. Jeho slova potvrzují i svědci, kteří událost viděli ze země. Ti uvedli, že viděli nejen pád letadel z mraku, ale i samotnou srážku. Předseda vyšetřovací komise, velitel 15. stíhacího sboru genmjr. Hlavatý vedoucího roje nakonec řešil jen důtkou a nařídil provést rozbor se vším létajícím personálem u všech útvarů letectva.

Prameny: VUA Praha, fond MNO 1954

Pavel Krejčí

Sedadlo z letounu por. Plecítého

25 let od vzniku stolního tenisu v Dolním Bousově

Pokusím se zde nastínit, jak oddíl stolního tenisu v Dolním Bousově před 25 lety vznikl se stručným průběhem úspěchů a neúspěchů.

Když se v roce 1997 dostavěla sportovní hala, tak jsem po domluvě s tehdejším ředitelem základní školy panem Františkem Koničkem domluvil nákup stolu na stolní tenis a začal jsem vést kroužek stolního tenisu. O ten byl v tehdejší době velký zájem. Kroužkem prošlo mnoho dětí a mnoho z nich se pak stalo aktivními hráči. Některým to vydrželo až do současnosti. Na jaře roku 1999 jsem začal uvažovat o tom, že bychom mohli v Dolním Bousově hrát stolní tenis soutěžně. Jednak jsem chtěl sám hrát, ale také mi připadalo, že je škoda, aby některé děti v hraní po ukončení ZŠ nepokračovaly. Domluvil jsem se tehdy se starostou Sokola panem Milanem Ječným, že nebude problém, abychom hráli jako oddíl pod Sokolem. Rovněž jsme se domluvili s panem Koničkem a s vedením města, že bychom pro soutěžní utkání mohli využívat tělocvičnu v budově školy. Zbývala „malíčkovost“ – sehnat hráče. Z kroužku připadali v úvahu v té době dva až tři chlapci. Jednak to bylo málo, a také bylo potřeba nějaké dospěláky. Proto jsem uspořádal „náborový“ turnaj. Termín jeho konání jsem umístil do vývěsky Sokola. K turnaji ve sportovní hale se dostavilo celkem devět hráčů. Hrál tehdy každý s každým, tedy každý odehrál 8 dvouher, což byla docela zátěž. Bohužel nemám z tohoto turnaje zápis. Víím jen, že na prvním místě skončil Petr Grecman a druhý byl Josef Nitray. Třetí se umístil snad Jan Noha, ale to už nevím zcela jistě. Ale podařilo se mi sehnat další lidi, kteří byli ochotni se nechat zaregistrovat s tím, že „kdyby bylo nejhůř“... Před soutěží jsme sehráli přátelák proti družstvu z Mnichova Hradiště a prohráli jsme 18:0. Věděli jsme tedy, že nás nečeká nic jednoduchého.

První sezóna ve 3. třídě okresního přeboru (tehdy nejnižší soutěž) byla opravdu poznávací. Tréninky probíhaly většinou jako kvalifikace na utkání, protože hrát mohli pouze čtyři hráči a zájem byl větší. V soutěži jsme skončili poslední a za celý

Eliška Hlaváčková na regionálních přeborech v roce 2022 získala 3 medailová umístění

rok jsme „urvali“ pouze jednu domácí remízu, jinak to byly samé prohry. Ale už v průběhu té první sezóny se objevili další hráči, Dušan Niems a Karel Novotný, kteří se do soutěže v její druhé polovině zapojili. Druhá sezóna již byla o něčem jiném. Skončili jsme na 5. místě v devítičlenné tabulce a objevil se další stabilní hráč Pavel Kolek. Hrála i jeho žena Katka. Další rok jsme byli opět pátí, ale již v tabulce, kde bylo 12 družstev. Nejlepším hráčem v tomto období se na dlouho stal Dušan Niems. Na konci čtvrté sezóny přišel další skvělý hráč Kamil Novák. A protože jsme postupovali a začal se projevovat velký hráčský přetlak, tak od 5. sezóny (2003–2004) jsme měli áčko ve 2. třídě, béčko ve 3. třídě a dokonce i céčko ve 4. třídě. Navíc se objevila další opora Miloslav Štolovský. A do soutěže se zapojilo mnoho mladých hráčů z kroužku, z nichž i v současné době hrají Zuzana Matějčková, Tadeáš Ostrčilík (ten před rokem přestoupil do Sokola Jičín, aby okusil vyšší soutěž) a Martin Vilhan. V 7. sezóně jsme si vyzkoušeli poprvé nejvyšší regionální soutěž (už se tomu neříkalo okresní přebor), ale skončili jsme předpo-

slední a zase sestoupili. Ovšem následně jsme ve 2. třídě byli první a opět postoupili. A potom poslední a zase sestoupili – jako na houpačce. V průběhu 10. sezóny (2008–2009) přišla další budoucí opora Martina Vlasáková, ale už jsme neměli Dušana Niemse, který přestoupil do AŠ Mladá Boleslav.

Na 11. sezónu jsme pro nedostatek stabilních hráčů, především z důvodu jejich odchodů na studia, zrušili céčko v nejnižší soutěži. Odliv hráčů však pokračoval a v následující sezóně jsme zrušili i béčko. V dalším soutěžním ročníku 2011–2012 jsme vyhráli 2. třídu, opět dali dohromady béčko, které hned vyhrálo 4. třídu a také postupovalo. O rok později se již podařilo nejvyšší soutěž udržet. To jsme opět měli tři družstva, protože byl dostatek hráčů z kroužku, a také jsme získali stabilního hráče Jiřího Kužela. Zcela stabilizované bylo áčko, které se většinou v těchto letech umísťovalo kolem středu tabulky. Béčko v soutěžním ročníku 2015–2016 okusilo 2. třídu, ale hned v tom dalším zase sestoupilo.

Rok 2016 byl však výjimečný tím, že jsme opustili křídla Sokola a založili vlastní spolek. S touto myšlenkou jsme si pohrávali mnoho let, ale v roce 2016 k tomu situace dozrála. Sokolu Dolní Bousov jsme však velmi vděční, že jsme pod ním mohli tolik let úspěšně reprezentovat Dolní Bousov i Sokol. Následná 18. sezóna znamenala po několika letech sestup pro áčko a postup pro béčko do 2. třídy. To pro následující ročník znamenalo, že áčko bylo ve 2. třídě a béčko zůstalo ve 3. třídě, protože dvě kvalitní samostatné soupisky v jedné soutěži bychom dohromady nedali. Navíc skončil stabilní hráč áčka Kamil Novák. Ale v průběhu minulých let skončilo a začínalo mnoho hráčů, někteří z nich se vraceli „po přestávce“. V tomto období už s námi hráli např. Miroslav Doubek, Jaroslav Kohout, Jaroslav Pavlišta či Milan Ungr. V ročníku 2018–2019 jsme opět postoupili do 1. třídy. Ročník 2020–2021 byl rozehrán, ale z důvodu pandemie koronaviru byly soutěže po několika kolech ukončeny. Pro sestupy a postupy platily výsledky předcházející sezóny včetně žeb-

říčků hráčů. V naší 23. sezóně 2021–2022 jsme hráli se čtyřmi družstvy 1., 2., 3. a 4. třídy. Tedy ideální stav rozložení družstev v soutěžích, který trvá do současnosti. Po uvedeném ročníku nám byl dokonce nabízen postup do krajské soutěže, protože nikdo z družstev před námi nechtěl postupovat. Nabídku jsme nemohli využít, protože hrací prostor v tělocvičně ZŠ nesplňuje o něco přísnější podmínky pro krajské soutěže. Věříme, že až se v budoucnu podaří realizovat rekonstrukci sokolovny, kde bychom mohli najít zázemí, tak ta šance zase přijde.

Za těch 25 let se aspoň v jednom soutěžním utkání za Bousov objevilo celkem 44 hráčů a hráček. Z původních zakládajících členů v současné době hrají Jozef Nitray, Jan Noha a já. K nám do této skupiny ale patří i Karel Novotný, který v druhé části první sezóny také nastupoval. Rekordmanem v počtu odehraných utkání jsem já se 489 starty. Druhý je Jozef Nitray s počtem 411 startů. Celkem 18 hráček a hráčů má odehráno přes 100 utkání. Pod jedním utkáním je třeba si představit na hráče pět soutěžních zápasů, tedy čtyřhra a 4 dvouhry.

Jednou z mnoha zajímavostí bylo, že jsme celkem 3x museli hledat náhradní prostory (2x při stavebních úpravách tělocvičny a jednou při stavebních úpravách školky, kdy v tělocvičně byla školka). Bylo

Základní sestava družstva A v sezóně 2022-2023 - zleva Miloslav Štolovský, Tadeáš Odstrčilík, Martina Vlasáková a Jan Noha

to vždy asi na půl sezóny. Jednou jsme našli azyl v sokolovně (což mělo k ideálu velmi daleko) a 2x jsme ho našli v budově bývalé školy v Horním Bousově. Byla to zajímavá zkušenost, kdy jsme hráli na jednom stole v přízemí a na druhém v 1. poschodí. Podmínky ale byly regulérní a soupeři to přijímali s pochopením.

V průběhu těch 25 let jsme nepřetržitě (až na koronavirus) vedli kroužek pro děti ze školy. Ten byl po několika letech přesunut ze sportovní haly do školy. Jednak

kvůli nižšímu počtu dětí a také proto, že do sportovní haly byl velký přetlak zájemců z jiných sportů. Ty nejlepší jsme se snažili zapojit do soutěží mládeže v rámci regionu a některé se za ty roky dokázaly prosadit mezi nejlepší. Máme tak několik stříbrných a bronzových medailí z regionálních přeborů a dokonce jednu z přeboru kraje. Mnohé z dětí se pak zapojily do soutěžních utkání dospělých.

Aktuálně má spolek 30 členů, z toho 21 aktivních hráček a hráčů s platnou registrací České asociace stolního tenisu.

25 let vzniku stolního tenisu jsme si také připomněli v únoru spolupředáním plesu, který považujeme za vydařený. Další „oslav“ již budou probíhat pouze v rámci spolku.

Po 25 letech vedení oddílu stolního tenisu pod Sokolem a následně spolku Stolní tenis Dolní Bousov, z.s. jsem našel nástupce pro vedení spolku. Na letošní členské schůzi byla novou předsedkyní spolku zvolena Zuzana Matějčková. Určitě vše poběží i nadále, ale s novou energií a nápady, které nová předsedkyně do vedení spolku přinese. Přeji jí v tom mnoho úspěchů. Stolní tenis se v Dolním Bousově pevně zabydlel a patří trvale mezi sporty, které se v Dolním Bousově provádějí na výkonnostní a nikoliv jen rekreační úrovni. Očekávám, že tak tomu bude i nadále.

Jan Jihlavec

Vzpomínky Jaroslava Bulína na válečný Bousov

Jaroslav Bulín má i v šestadevadesátí výbornou paměť. A vzpomíná si i na svůj pobyt v Dolním Bousově v letech druhé světové války. A jak se do Bousova dostal? To je zajímavá a dlouhá historie.

Jeho otec Josef Bulín se narodil 18. března 1892 v Bílově v tehdejší okrese Kralovice, dnes je to Plzeňský kraj. A samozřejmě při vypuknutí první světové války narukoval do rakousko-uherské armády, byl svobodník. 30. května 1915 byl u Bolechova zajat a více než tři roky strávil v ruském zajetí. 28. července 1918 vstoupil v Omsku do českých legií, konkrétně do 9. střeleckého pluku. Zúčastnil se bojů

na Sibiři a v roce 1920 se vrátil do nově vzniklého Československa. Jako legionáři mu byla nabídnuta v roce 1924 možnost odejít na Slovensko, získat půdu a hospodařit na ní. A tak skončil na bývalém panství Coburg v Římovské kotlině, poblíž hranic s Maďarskem. Půdu osídlili Slováci z Oravy a čeští kolonisté. V roce 1926 zde vznikla obec Bottovo. A zde se 6. února 1928 narodil Jaroslav Bulín.

V roce 1938 bylo území přičleněno Maďarsku a osadníci museli odejít. Bulínovi se vrátili do rodného Bílova, ale zde nezůstali dlouho kvůli problémům s umístěním hospodářství, které si ze Slovenska

přivezli. Poté byli přes rok v Násedlnici u Bakova nad Jizerou, ale to již Josef Bulín hledal nájem nějakého hospodářství. A našel ho v Dolním Bousově – hospodářství pana Josefa Mikoláška v dnešní Školní ulici č.p. 9. Pan Mikolášek zemřel v roce 1939, o hospodaření nestál ani syn, který byl učitelem, ani dcera, která se později vdala za četníka Pojikara. Proto bylo hospodářství volné k pronajmutí. Dnes již dům ani stodola nestojí, na jejich místě je dům Zelených, lékárna a také začátek Zahradní ulice. Rodina Bulínových hospodařila v Dolním Bousově na 12 hektarech zemědělské půdy.

Po skončení války Josef Bulín přemýšlel, kam se z Bousova přestěhuje. Uvažoval o severních Čechách, ale v kanceláři legionářů mu poradili, ať si vybere Litoměřicko, to že je mnohem úrodnější a bohatší. A tak zabral usedlost v Horním Týnci. Ovšem na polích v Bousově bylo zaseto, proto do nového místa zamířil jeho syn Jaroslav, který sem dorazil 17. listopadu 1945 a byl zde téměř celý rok sám. Na starost měl hospodářství a šest krav. Dostal přidělenou jednu Němku, která chodila ráno a večer dojit (později skončila v odsunu). A po sklizni v roce 1946 se za ním přestěhoval otec Josef s rodinou.

Na Dolní Bousov si pan Jaroslav dodnes dobře vzpomíná.

„Když jsem přišel do Bousova v roce 1942, ještě jsem chodil do školy, do měšťanky. Pak jsem byl přijatý na střední zemědělskou školu do Jičína, ale tu zavřeli a mě poslali na velkostatek do Prodašic k panu Dědinovi pracovat. Když jsem se totiž hlásil na školu, táta musel podepsat, že za mě nebude potřebovat náhradu do hospodářství. Nakonec to srovnalo máslo pro jistou osobu na pracovním úřadě a já jsem byl doma a hospodařil jsem s otcem,“ připomněl si začátky svého pobytu v Bousově. A živě si pamatuje, jak se podílel na zajišťování jídla pro pochody smrti. „Koncem války chodilo přes Horní Bousov mnoho pochodů zajatců po silnici z Jičína do Mladé Boleslavi. Bousováci pro ně organizovali vaření bramborové polévky, která se pak zajatcům vozila. V jednotlivých domácnostech se navařila, pak ji nosili k nám, tady se slila do konví na mléko a já jsem ji pak vozil do Horního Bousova zajatcům. Rusové tam byli ve dvoře, ve stodole, ale ta už je zbouraná. Já jsem se tam byl i podívat. Polévka se z konví nalávala do dlabaných necek a z nich pak vydávala jednotlivých osobám. Když něco v neckách zbylo, zajatci se na to vrhli a Němci je pomocí pažeb rozháněli. A já jsem musel honem skočit do vozu, aby mě neušlapali. Jednou mě jeden zajatec, který mě podával na vůz konve a koše, ve kterých se vozil nakrájený chleba, prosil, abych ho zahrabal pod ty koše na voze a vyvezl ven. To ale nešlo, protože v bráně strážní vždy vůz prohlédávali. Ostatní zajatci – Angličani, Francouzi, Američané – byli umístěni v usedlosti pod hospodou. S nimi zacházeli mnohem líp – postávali se strážnými, pokařovali, byli poměrně dobře oblečení.“

Četník Josef Doškář

Jaroslav Bulín byl mezi posledními Bousováky, kteří viděli Josefa Doškáře. „Byl jsem na pohřbu Jardy Dudka. Když jsme šli na hřbitov a průvod odbočoval doleva ke hřbitovu, přijelo auto s gestapem. Dojelo až k odbočujícímu průvodu a v něm jsem viděl pana Doškáře sedět mezi gestapákama. Když přešla rakev a pozůstalí, tak jeden vyskočil z auta, zastavil průvod a auto projelo. Asi jsem byl poslední z Bousova, kdo ho viděl. (Josef Doškář byl zatčen 1. 8. 1944.)

S rodinou pana Doškáře měli Bulínovi velmi dobrý vztah. Byli mu vděční, protože asi zachránil Josefu Bulínovi život. „Jednou bubeník vyhubnoval, že všichni sedláci musí na kinosál k Hemům. A tam je drželi, aby nikdo nemohl ven. Jednotlivě je volali ke stolu a chtěli po nich podepsat ještě nějaké dodávky. Koho nevyvolali, k tomu se chytali na prohlídku, zda něco neukrývá načerno. A to byl v té době velký malér. Byli tam i místní četníci. Pan Doškář viděl, že tam táta sedí, tak se ho zeptal, jestli má něco schovaného. A když mu otec řekl, že ano, běžel k nám, protože na chodbě bylo připraveno několik pytlů pšenice schované načerno, kterou chtěl táta vézt do mlýna k Homolkovi. Pan Doškář si postupně naložil pytle na ramena a přehodil je přes prkenný plot vedle na zahradu pana učitele Kučery. Ten byl v té době ve škole a pozoroval, jak mu četník hází pytle přes plot na jeho zahradu. A s obavami čekal, jestli Němci nepřijdou i k němu. Ale nešli, protože nebyl zemědělec. U nás na kontrole byli, ale nic nenašli. Pokud by je našli, tak by tátu zavřeli a jak by to s ním dopad-

lo, těžko odhadovat,“ vzpomíná na těžkou válečnou dobu pan Jaroslav.

A vybavuje si i další válečné vzpomínky. „Jednou přišel pan Doškář a že potřebuje povoz. Tak jsem zapráhl a jeli jsme do Bechova do Strakova mlýna. Tam mi naložili pytle s moukou a vezl jsem ji do pekárny k panu Kocverovi. Doškář asi věděl, že v tu dobu nehrozí nějaká kontrola. Mouku jsem vozil i ze mlýna od mlynáře Homolky. Jednou jsem Kocverovi vezl od Homolky i živé prase. Obložili ho pytlema s moukou, v pekárně jsem zajel do průjezdu a vše se složilo.“

Zažil i tak zvané národní hosty, německé uprchlíky. „Národní hosté utíkali ze Slezska před Rusama. Bousovem jich procházelo spousta. A mnohým na cestě uhnuli koně. A místní sedláci museli do školy dodat několik slavníků a poskytnout koně, aby se mohli národní hosté dostat na svém útěku dál. Na dalším stanovišti jsme je nechali a s koňmi se vrátili.“

Pochopitelně se setkával i s uprchlíky z pochodů smrti. „Za tátou jednou přišel dřevorubec Vošvrda, že k němu v lese přišli utečenci z transportu, jestli by jim nedal nějaké jídlo. Ale on měl doma asi šest dětí, tak přišel za tátou, zda by něco neměl. A pak jim do lesa nosil jídlo. V dubnu pětáctýrct brzy ráno u nás zabouchali dva Angličani. Nerozuměl jsem jim, ale ukazovali, že mají hlad. Tak jsem je dovedl ke Kocverovi do pekárny. Tam bylo teplo, vonělo to chlebem. Oni se vzpamatovali, Kocvera jim naplnil ruksak houskama a oni ještě za tmy odešli.“

V květnu v roce 1945 bylo Jaroslavu Bulínovi sedmnáct, a tak tehdejší události bral jako velké dobrodružství. Na některé si vzpomíná. „V květnu se vyjednávalo

1945 – národní hosté přijíždí do Bousova

o vzdání posádky v cukrovaru. Když chtěli Němci odjet, začali na ně od Baráčku střílet a v prvním autě zastřelili řidiče. Kolona zastavila. Velitel Fuks prý střílel zástupce Hildebranta, protože se chtěl vzdát. Doktor Vaněk ho odvezl do Boleslavi do nemocnice. Jednou mě ještě s jedním mladíkem poslali z četnické stanice se vzkazem na samotu u Šeftů, kde byli zadrženi Němci. Jednomu z nich dali do ruky putnu a on nosil pro ostatní vodu z pramene za usedlostí. Jindy nějaký Ital, zajatec, vezl pro zajaté Němce na samotu koňským povozem jídlo. Když odbočoval ze silnice, přijeli od Spařenců Němci. Práskl do koní, Němci po něm stříleli a jednoho koně zastřelili. On stačil doběhnout k Šeftovým a společně se strážnými utekli.“

Přímých bojů se pan Bulín nezúčastnil, na to byl příliš mladý a bojechtivých bylo mnoho. A nezúčastnil se ani pohřbu padlých. Nemohl, byl na cestách. „V Bousově bylo vojsko generála Sokolova. A když jeli dál, neměli koně k mnoha ze svých povozů. Přišel k nám domů nějaký ruský kapitán a chtěl nám koně sebrat. Táta uměl rusky, tak se s ním dohadoval, a nakonec jsem s koňma jel já s tím, že se i s nima vrátím. Jeli jsme někam za Domousnice, kde mě propustili. Při zpáteční cestě mě v Domousnicích před kovárnou zastavili zase nějakí Rusové, kteří tam měli dva povozy bez potahu, a začali mi vypřáhat koně. Bránit jsem se nemohl, to by mě asi zastřelili. Byl tam nějaký místní chlap, který jim povídá: Pačemu vy jemu zabírate, eto partyzan. A oni na to: Eto ničevó. Tak jim zase říká: Vot tam Germánci a ukazoval k zámku. A oni jak slyšeli Germánci, sebrali samopaly a utíkali k zámku. A on mi povídá: Práskni do koní a ujížděj přes pole, aby tě nechtyli. Tak se mi podařilo zachránit koně,“ s úsměvem vzpomínal pan Jaroslav na své dobrodružství. A zažil i typickou událost poválečných dnů. „V Bousově jsem i zažil, jak šli dva místní frajeři v krátkých rukávech, protože bylo teplo. Kolem jelo auto s Rusákama, zastavilo, jeden vyskočil a Davaj časy a frajeři byli bez hodinek.“

V Bousově byl četník Čertík, který měl za ženu Němku. Tu neodsunuli, ale její rodiče na Frýdlantsku ano. Tak nabízela Bulínovým, aby si v rámci osídlování pohraničí vzali hospodářství jejich rodičů. To ale bylo v chudém kraji, tak pan Bulín nechtěl. „Když se o tom zmínil v okresní kanceláři legionářů, tak mu říkali, ať

Rok 1945 - vozy „Národních hostů“ na náměstí v Dolním Bousově

tam proboha nechodí, že Frýdlantsko je chudý kraj, spousta dřiny a výnosy mizerné. Že je lepší jít na Litoměřicko, to je bohatý kraj, to je malá Kalifornie. Proto jsme skončili na Litoměřicku,“ vzpomíná na konec v Dolním Bousově Jaroslav Bulín. „Po válce jsme se pochopitelně chtěli vrátit na Slovensko, ale v Praze tátovi řekli, ať tam nechodí, ať to nechá na dosídlení Slovákům. A doporučili mi Sudety. Našel dům číslo dvacet v Horním Týnci, vilku po Němcích. Byl v ní pan Miller, hodný člověk, pracovitý, sedřený zemědělec. Hned po válce tam přišel nějaký zlatokop, který pana Millera vyhnal. Tak dělal u jiného sedláka, kde s ním špatně zacházeli. Když sem přišel táta, dostal ho zpátky a choval se k němu slušně. Po jeho odsunu si mnoho let dopisovali. Do sousedního čísla dvacet jedna jsem se dostal shodou okolností. Když jsem byl na vojně, byl tam hospodář, který měl na výpomoc Němce. Ti ale šli do odsunu a on nestačil plnit dodávky. Chtěli ho vystěhovat, ale on se dohodl s tátou, že to předá mě. A stal se ze mě zemědělec, aniž jsem chtěl.“

V Týnci pan Bulín žije celý život. Na některé události vzpomíná rád, na jiné nerad. „Na Slovensku jsme měli samovaz. Táta ho odtamtud dovezl až do Čech a měli jsme ho i v Týnci. A když se tady zakládalo JZD, přišli na dvůr dva takoví otrhanci, tenkrát se říkalo bolševická lůza, a chtěli ten samovaz. Táta jim ho nechtěl dát, dal ho do stodoly. Tak jeli pro četníka, ten si tátu vzal stranou a domlouval

mu, že to jinak nejde. Tak táta šel domů a oni vlastně samovaz ukradli, stejně jako mlátičku.“ Ve družstvu nakonec Bulínovi také skončili. „Jako soukromník jsem dělal od rána do večera. Ráno vstát, nakrmit, nasnídat, jet na pole, v poledne přijet domů se najíst a znovu na pole. A večer znovu krmit. Celý den se dělalo. V JZD si většina odpracovala osm hodin, protože nebyli naučení dělat, a měli volno. Já jsem byl pracovitý, nekoukal jsem na hodiny. Měl jsem papíry na traktor, tak jsem ho hned dostal a pásákem jsem oral i v noci, aby se stihly agrotechnické lhůty. A za dva roky mi dali za odměnu poukaz na auto. To by mě táta nedal. Před vznikem JZD jsme byli pro mnohé kulaci, a pak především některé ženské nemohly překousnout, že kulak dostal poukaz na auto,“ připomněl si pan Jaroslav dávné doby.

Celý život pracoval v zemědělství. V Týnci čtyři roky hospodařil soukromě, pak byl v JZD asi šest let. Pak z toho udělali státní statek a on odešel do ovocnářské šlechtitelské stanice, kde se pěstovaly stromky pro rouby pro jednotlivé školky. A v dnes již neexistující školce pracoval až do důchodu. V poslední době ho přeci jen trápí zdraví, proto je v domově pro seniory v Litoměřicích. Na víkendy ho rodina vozí do Týnce, kde prožil většinu života. A v Týnci jsem ho navštívil, abych zaznamenal jeho vzpomínky. Jsou dalším střípkem do mozaiky válečných událostí v Dolním Bousově.

Miloslav Ječný

Jak vypadal školní rok dolnobousovské školy před sto lety? 2. díl

Pokračování z Bousováka 1/2024.

„Ve čtvrtek 19. června na Boží tělo uspořádaly pokrokové spolky s Řemeslnickou besedou, Sokolem a Červeným křížem „Dětský den“. Průvod seřaděn na silnici u Baráčku (dnešní Příhonská) a přšel s hudbou městem. Mimo jiné byly v něm alegorické vozy: Hold vlajce, Tábor husitů, Čím chceš být a vůz cikánů. V lese „Borovi“ bavily se děti mile od ½ 11 do večera. Šplhaly na bidlo, skákaly pod drátem, na němž byly uvázány uzenice a čokoláda, závodily v pytlích, cvičili prostrná i tance. byla tu i střelnice, panoptikum a kolo Štěstěny. Děti dostaly dopoledne vejce natvrdo vařené s houskou, v poledne polévku s kousky hovězího masa, odpoledne dvě uzenice s chlebem a kávu s houskou a koláčem, což stálo pro 450 dětí 2 932 K. Hrubý příjem 9 277.72 K, z čistého dostala naše škola 1 000 K.“ V zápise z předešlého školního roku jsem zjistila, že na dětský den přispívali občané Dolního Bousova a všech okolních obcí – Obrubců, Bechova a Svobodína, Domousnic, Přepeř, Rabakova, Rohatska, Skyšic, Veselice, Vlčího Pole, ojedinele i z Čížovek, Petkov, Skuřiny či Malobratřic. V kronice jsou uvedeni jmenovitě dárci z jednotlivých obcí i výše jejich příspěvku. Většinou lidé přispívali dvěma až pěti korunami, ale i deseti či patnácti korunami. Mnozí také na akci věnovali vejce, chleba, pečivo, výjimečně sladké pečivo, máslo, mouku. Koňské potahy zapůjčili – „správce cukrovaru, kolář Tomsa, starosta Linka, Bartoň, Fr. Doškář, Ječný, řezník Najman, V. Mikulášek“. Lze předpokládat, že dětského dne se účastnily kromě bousovských i děti z okolních obcí. Celá akce byla velice náročná na přípravu a na organizaci. Kromě učitelského sboru „připravovali, sháněli, nakládali, stavěli, pekli, vařili, hlídali, odklízeli a pomáhali páni a dámy: Kocvera J., Tomsa, Linka, Studený, Rejman, Dudek, Klepl, Pokorný J., Veselý Jan, Janů (jednatel), Svoboda, Jirčák, Bobek, Doškář E., Kříklán ml., Folprecht, Najman, Těšínský Th., Honzák, Kocverová, Prokurátová, Rejmanová, Doškářová, Studená, Vízková,

Franková, Kovaříková, Rulcová, Tlášková, Pelcová. Byl vrchním pořadatelem Josef Macoun, učitel.“

Ve středu 25. června navštívila bousovskou školu bakovská dívčí měšťanská škola. „Naše děti zahrály a zazpívaly. Bakovské přednášely básně,... a zpívaly krásně nesnadné čtyřhlasé sbory. Po 10. hodině ubíraly se k Sobotce, naše I. A a I. B je provázely. Prohlédli jsme si Humprecht...“ a pak se vydali k Semtínské lípě a Plakánkem na Kost. Odtud se vrátili do Bousova a návštěva z Bakova odjela večerním vlakem v deset hodin domů.

Během školního roku měly děti možnost navštívit také přednášky „se světelnými obrazy“. Co si pod tímto pojmem představit, není zcela jasné. Zřejmě šlo o nějaké promítání obrázků. Přednášky se pořádaly obvykle každých čtrnáct dní v úterý nebo v pátek po vyučování. Jak hojně byly navštíveny, kronikář nezmiňuje.

Ještě v sobotu 5. července zazpívaly děti „chodící do cvičení sokolských“ v hospodě u Hemů před přednáškou prof. Jeřábka z Prahy písně *Kdož jste boží bojovníci, Kdo za pravdu hoří a Bývali Čechové*, totéž zopakovaly i v neděli před otevřením školní výstavy věnované husitství.

Výlety. A jaká by to byla škola bez školních výletů! V listopadu navštívilo osmdesát dětí zvěřinec cirkusu Kludský v Mladé Boleslavi. V květnu se vydaly děti se svými učiteli do Sobotky na filmové představení „Nanuk, člověk primitivní“, také navštívily soboteckou cihelnu a koželuznu. Žáci I. B se vydali na Trosky a na Hrubou Skálu, I. A navštívila kost, Trosky a Rovensko. 23. června se vydaly II. a III. třída měšťanky do Prachovských skal. Trosky potčili toho roku také čtvřáci a páfáci. „Do polí, k rybníkům, do okolních lesů měly vycházky všesky třídy.“

Pojištění. Proti následkům tělesných úrazů bylo pojištěno na rok 1924 celkem 105 dětí. Pojistné činilo 2 K.

Spoření. „Spoření zavedlo se ve všech třídách (v 5. B ukládaly si dívky samy přímo do spořitelny) od začátku školního roku.“

Během školního roku si děti naspořily celkem 8 249,13 K. jak bylo s penězi naloženo, kronikář nepíše.

Polévky. „Polévky pro děti vařila paní Jindrová za odměnu 150 K měsíčně od 28. ledna do 31. března, dohromady 5 313 porcí. Před polednem chodila pro ni děvčata, která měla poslední hodinu či půlhodinu prázdnou, a za dozoru učitele přinesla nebo přivezla ji ve třech velkých hrncích do školy. Hrnečky a lžice měly děti své. Polévku rozdělily sl. Čapková a Kulhánková. Podpory slibované Okresní péčí posud jsme nedostali.“ Náklady byly následující: potraviny – 1 229,- K, tři hrnce a „podběrák“ – 143,- K, plat kuchařky – 300,- K. „K tomu je přičíst dříví a uhlí.“ Kronika bohužel neuvádí, proč se pro děti vařilo pouze po dobu těchto dvou měsíců.

Dorost Červeného kříže. Tato organizace zřejmě fungovala při škole. Měla 118 členů, pořádala různé charitativní sbírky. Kromě toho pěstovali zeleninu, kterou pak dávali především dětem do chudobince.

Dary. Škola dostávala každoročně velké množství darů. Za rok 1923/24 zabírá jejich seznam téměř dvě stránky kroniky. Byly to většinou dary drobné, pro bavení uvádím některé z nich: „Vítez dvě bedny pro výrobky v ručních pracích, Hosa z Vlčího Pole zdarma zhotovil hoblík, Vodrážka dva mořské ježky, dr. Vaněk dva rentgenogramy, Štoviček tři vycpané ptáky, žák Semecký přední a zadní nohu srnce, Doškářová krutí a kachní vejce, Kolínský 5 listů jízdního řádu, Ottomanský 5 cívek hedvábí...“ Celkem úsměvné, že? Kde tohle všechno skladovali?!

Školní knihovna. Kromě žáků 1. a 2. třídy chodili do knihovny všichni. Největšími čtenáři byli žáci 5. B, v průměru si každý žák vypůjčil 15 knih ročně, ve II. třídě měšťanky to bylo 12 knih na žáka. Celkem si během školního roku vypůjčili žáci 3 207 knih, v průměru na žáka to bylo téměř deset knih. Na konci školního roku měla žakovská knihovna celkem 384 svazků.

Dokončení příště

Výlet do Anglie. V termínu 6.-12. 5. 2024 se žáci 7. a 8. ročníků vydali na sedmi-denní pobyt do Anglie. Nečekala je jen dlouhá cesta autobusem, ale také výuka angličtiny v krásném prostředí Royal Engineers Museum v Gillinghamu, pobyt v britských rodinách, výlety a nádherné počasí. Žáci si vyzkoušeli typicky britskou hru kriket s místními trenéry, podívali se do poutního místa Canterbury, prošli se po křídových útesech Beachy Head a Seven Sisters na jihu Anglie. Dále si prohlédli univerzitní město Cambridge, kde navštívili slavnou King's College Chapel. Prozkoumali také úžasný středověký vodní hrad Leeds Castle včetně jeho zeleného bludiště a historické město Rochester. Na závěr pobytu je čekala celodenní prohlídka Londýna, kde z vyhlídkového kola London Eye zahlédli všechny hlavní londýnské památky a dále nahlédli do slavné Downing Street, prošli se po Trafalgar Square a svou pouť zakončili na Leicester Square. Nenechali si také ujít cestu londýnským metrem a plavbu po řece Temži pod slavným Tower Bridge. Velký dík patří naší úžasné paní průvodkyni, která perfektně přichystala celý program zájezdu a předala nám spoustu zajímavých informací o Velké Británii, její kultuře, historii a tradicích. Myslím, že se nám celý výlet moc vydařil.

Mgr. Zuzana Bártová

Školní časopis roku. Opět je tu jaro a s ním už tradičně také soutěž Školní časopis roku. I letos jsme se zúčastnili a zaslali potřebný počet výtisků Vyšší odborné škole publicistiky v Praze. Tam také proběhlo 19. dubna vyhlášení výsledků Krajského kola soutěže. Letos posuzovala jednotlivá periodika porota složená z novinářů Jany Zbyňkové, Jana Adamce, Kariny Uherkové a týmu studentů z Generace20. Naš časopis Školák obsadil druhé místo ve Středočeském kraji a postoupil tak do celostátního kola, které proběhne na podzim. Z předchozích let jsme byli zvyklí na první příčku, nicméně si tohoto umístění v celkem silné konkurenci vážíme.

Za úspěchem našeho časopisu jsou hodiny a hodiny práce jednotlivých redaktorů, kteří se vydávají mezi své spolužáky a učitele, aby získali rozhovor, odpověď v anketě nebo napsali článek. A pak sedí doma u počítače a všemu musí dát nějakou

formu, aby byl článek čtivý a zajímavý. Letos nám porota poslala i malou zpětnou vazbu: „Oceňujeme obdivuhodný rozsah a pestrost obsahu, články jsou relevantní a užitečné.“ Tak tedy děkujeme. My bychom ocenili, kdyby nám porota poradila, co a jak máme zlepšit, kde jsou ještě naše slabiny. Ale tušíme, že je to především grafika. Mnohé časopisy mají totiž zakoupené grafické programy, díky nimž se pak mohou školní časopisy podobat těm, které vycházejí celostátně.

Letos do Prahy doprovodila naše redaktory paní učitelka Anna Mrkvičková. Naši redakci reprezentovali Anička Krouská, Stela Ryšlavá, Nikola Veselá, Matěj Havelka a Adam Havelka. Úspěch v soutěži už tradičně oslavili v cukrárně Světozor. Děkuji jim za reprezentaci školy a všem redaktorům a redaktorkám za práci pro náš časopis.

Ingrid Mendlíková

Pohár rozhlasu 2024. Atletický stadion Jana Železného v Mladé Boleslavi hostil v pondělí 29. dubna tradiční atletické závody Pohár rozhlasu. Kategorii mladších žáků reprezentovali žáci 6. a 7. ročníku Jakub Barchánek, Daniel Malhous, Dominik Piša, Matěj Soběslav, Matěj Štěpánek, Vendelín Nechvátal, Jan Karásek a Boleslav Sobotka. Za kategorii mladších žákyň nastoupily za naši školu Marie Šťavíková, Veronika Michnová, Adéla Vodhánělová, Adina Šťastná, Rozárie Jandová, Eliška Gáborová, Veronika Chadimová a Laura Soukupová.

Mladí sportovci poměřovali své síly ve štafetě 4x60 m, běhu na 60 m, vytrvalostním běhu 600 m dívky a 1000 m chlapci, skoku vysokém, skoku dalekém a hodu míčkem.

V konkurenci 17 škol se umístily dívky na celkovém 10. místě. Chlapcům patřila 13. příčka.

Mgr. Kateřina Sobotková

Přidej se k nám! V pátek 26. 4. 2024 naši školu navštívili dnes již bývalí studenti Jakub Bartoň a Matěj Lorenc, aby nám představili Střední školu Semily - maturitní obor Požární ochrana.

Dorazili v hasičském oblečení, měli připravenou prezentaci jejich školy, ve které se věnovali otázkám ohledně přijímacího řízení, vyučovaných předmětů, ale mluvili i o vybavení školy, internátu... Dále hovořili o sportovních aktivitách, které mohou studenti vykonávat, a že jich nebylo málo (florbal, fotbal, hasičské soutěže, charitativní běh,...). Jejich prezentace byla živá a ne jeden lektor by se od nich mohl inspirovat, na dotazy reagovali pohotově.

Momentálně studují druhý ročník tohoto oboru a je vidět, že jejich volba byla správná, nadšení s jakým mluvili o své škole o tom přesvědčilo nejednoho z nás. A kdoví, třeba někdo z dnešních „osmáků“ příští rok podá přihlášku právě na tuto školu.

Každopádně je pro každého budoucího studenta dobré, když ho osloví i studenti, kteří na dané škole studují, protože tato

Přidej se k nám!

zkušenost, kterou jim mohou předat má přidanou hodnotu právě v tom, že je vidět, že se jim na škole líbí a že své volby nelitují.

Matějovi a Kubovi přejeme, ať své studium úspěšně dokončí a ať v budoucnu, až do své vysněné práce nastoupí se vždy vrátí v pořádku domů.

Hlona Prudičová

Výlet do Národního divadla. V pátek 17. 5. 2024 se uskutečnila dlouho očekávaná výprava do Prahy. Navštívili jsme činoherní inscenaci KRÁSKA A ZVÍŘE v NÁRODNÍM DIVADLE. Do divadla doprovodily děti někteří rodiče i mladší sourozenci. Měli jsme možnost podívat se na základní kameny, na střechu a další zákoutí divadla. Sladká tečka nakonec, v podobě cukrové vaty, nesměla chybět. Všem zúčastněným moc děkujeme za hezký večer.

Mgr. Vladimíra Nocarová

Rekonstrukce podlah ve třídě Kořat. Během jarních prázdnin proběhla ve třídě Kořátek výměna podlah. V jedné části nová stěrka a následně pokládka nového lina a v druhé části pokládka nového koberce. Tímto velice děkujeme škole za postupné zvelebování naší školky, určitě si to zaslouží. Děti i paní učitelky jsou nadšené.

Radka Jenčková

Odemykání studánky „Na horách“. V pátek 22. 3. 2024 naše třída Sovičky vyrazila odemykat studánku na Rohatsku. Děti se na pěší výlet moc těšily a vybavení velkou svačinou od naší paní kuchařky a sladkostmi od maminek jsme mohli vyrazit. Cestou nás provázela dobrá nálada a smích. Pozorovali jsme krásnou jarní přírodu, volně žijící zvířátka. Aby nám cesta pěkně utíkala, zahráli jsme si i oblíbené hry. Na místě samém jsme pak písničkou ode-mkly studánku. Při zpáteční cestě na děti čekalo u rybníka překvapení, zdejší vodník zanechal pro děti u lavičky čokoládové dukáty a to bylo úsměvů a radosti.

Radka Jenčková

Den Země. Dne 3. 5. 2024 proběhl tradiční Den Země. Žáci z druhého stupně naší základní školy byli rozděleni do několika skupin. Během dopoledne se jim podařilo uklidit hřiště s umělou trávou, shrabat

Den Země – žáci ZŠ mimo jiné vysbírali odpadky z okolí Bousova

listí na koupališti, připravit hřiště na plážový volejbal. Pod vedením paní Adamové navozili žáci štěpku ke stromkům na Bakovce. Část žáků uklidila odpadky na stezce okolo Červenského rybníka, na Zahrádkách směrem na Rachvala a Trní. Žáci z devátých tříd natřeli plot ve školce v Zahradní ulici a plot u školy. Je jenom škoda, že během několika dnů byl plot posprejován. Všem žákům děkují za jejich práci.

Mgr. Kateřina Karnová

K prvnímu místu chyběl jeden gól. Úspěšnou sezónu mají za sebou mladší žáci ZŠ Dolní Bousov ve Florbalové lize volného času, kterou pořádá Dům dětí Liberec. K prvnímu místu jim chyběl jeden gól v posledním utkání soutěže proti Hodkovicím.

Turnaj Osečná, 17. 2.: ZŠ Dolní Bousov – DDM Liberec 5:4 (2:1, 1:0, 2:3), Keller 2, Černý 2, Jonáš. Vyrovnané utkání dovedli Bousováci k výhře. **ZŠ Dolní Bousov – SCP Český Dub 9:5** (3:2, 4:1, 2:2), Bulíř 2, Klimpera 2, Keller, Hercík, Jonáš, Nechvátal, Černý. Utkání bohaté na branky rozhodla lepší muška vítězů. **Sestava:** Kryštof Šourek, Matěj Bulíř (střídali se v brance) – Šimon Pilař, Jan Karásek, Jan Klimpera, Matěj Bulíř (obrana) – Šimon Keller, Šimon Jonáš, Adam Hercík, Ondřej Kuna, Vendelín Nechvátal, Eduard Černý, Kryštof Šourek (útok).

Turnaj Hodkovice, 23. 3.: ZŠ Dolní Bousov – SK Osečná 12:0 (5:0, 3:0, 4:0), Keller

3, Procházka 3, Strnad 3, Jonáš 3. Vysoká výhra s nulou odpovídala průběhu zápasu. **ZŠ Dolní Bousov – TJ Sokol Hodkovice 3:4** (0:2, 0:1, 3:1), Jonáš 2, Karásek. Bousovu stačil na udržení prvenství v tabulce bod. První dvě třetiny hráli kluci pod své možnosti, ve třetí se hra zcela změnila. Soupeř se dvakrát uchýlil k přeměření hokejky našeho hráče, což znamenalo čtyři minuty v oslabení. Ale i v něm byl Bousov lepší a mohutně dotahoval ztrátu. Dvě vteřiny před koncem netrefil náš útočník prázdnou branku, což znamenalo prohru a první místo pro soupeře. **Sestava:** Matěj Bulíř – Šimon Pilař, Filip Strnad, Jan Klimpera (obrana) – Šimon Keller, Šimon Jonáš, Vendelín Nechvátal, Eduard Černý, Ondřej Procházka, Ondřej Kuna (útok). **Konečná tabulka:** 1. TJ Sokol Hodkovice – 32 bodů, skóre 103:41, 2. ZŠ Dolní Bousov 31 bodů, 127:46, 3. DDM Liberec 12 bodů, 53:71, 4. SCP Český Dub 9 bodů, 47:104, 5. SK Osečná 6 bodů, 33:101.

David Pilař

Loučení se zimou. Ve čtvrtek 14. 3. se celá školka vydala průvodem včele s Moranou, rozloučit se s kralující Paní zimou. Průvod vedl přes náměstí k fotbalovému hřišti. Programem básniček a písniček na místě samém jsme se rozloučili a poté byla Morana hozena do Klenice. Následně jsme ji společně pozorovali, jak jí proud odnáší. Společným jástem jsme pak přivítali jaro.

Radka Jenčková

Knižní novinky

Tipy z městské knihovny:

Naučná literatura:

- ♦ **Jarní tradinář** – od ledna do června (M. Boledovičová)
- ♦ **Dokonalá paměť** – jak si zapamatovat úplně cokoli (J. Pok)
- ♦ **Jedu dál** (Blanka Matragi)
- ♦ **Krad' jako umělec** – 10 věcí, které ti nikdo neřekl o kreativitě (A. Kleon)
- ♦ **Jak drahé je zdarma** – proč chytří lidé přijímají špatná rozhodnutí, iracionální faktory v ekonomice i v životě (D. Ariely)
- ♦ **Stát se investorem** – jak ovládnout tvůrčí magii akciového trhu (M. Splítek)

Krimi:

- ♦ **Dceřina kletba** (T. Bartošová) Starý zločin si žádá nové oběti. Třetí z řady krimithrillerů české autorky, nesoucí název Erbenových balad. Uprostřed Příbrami je nalezen těžce podchlazený opilec, který po pár hodinách v nemocnici umírá. Taková smrt by kriminálku mohla nechat v klidu, kdyby se ovšem dotýčný nedávno nezmiňoval, že mu někdo usiluje o život.
- ♦ **Poslední zvonění pro vraha** (J. Hrabovská) Česká detektivka ze školního prostředí. Vražda oblíbené učitelky vyvolá mezi jejími kolegy obavy. Co když je ale vrah někde mezi nimi ve sborovně?
- ♦ **Genesis** (CH. Carter) Další drsný krimithriller s vyšetřovatelem Robertem Hunterem, který nachází zlověstné vzkazy u mrtvol zdánlivě spolu nesouvisících obětí vražd.

Romány:

- ♦ **Kdyby** (S. Votyová, S. Voty) Dvojromán matky a dcery, které podávají dva příběhy jedné dívky, stojící před rozhodnutím, zda si nechat nechtěné dítě. Jedna dívka, jedno rozhodnutí, dva různé příběhy. Unikátní dvojromán ve spoluautorství matky a dcery. Kdyby na tu party nešla, mohlo být všechno jinak. Jenže Nela tam šla.
- ♦ **Svěřený čas** (D. Suman) Román přibližuje tragické události města Smyrny z roku 1922. Život v nádherném přístavním městě vonícím po jasmínu a soli, kde po staletí žijí v dobrých sousedských vztazích křesťané i muslimové a spolu obchodují Řekové, Arméni i Židé, připomíná idylu. Tu přeruší bouřlivé události počátku 20. stol. a ze sousedů se stávají nepřátelé.

Oslava 10 let čtenářských klubů

V sobotu 27. dubna bylo krásně. I tak se ale v podkroví knihovny sešly dvě desítky čtenářek a čtenářů. Nejmladší z nich chodí do školy teprve nedlouho, nejstarší už mají školní docházku dávnou za sebou. To ale vůbec nebránilo čtenářské harmonii a porozumění.

Začneme od začátku. V minulém Bousovákovi jste si mohli přečíst podrobně zmapované roky čtenářského klubu. A protože to vychází na kulatou desítku, nenechali jsme to jen tak. Děti z klubů daly hlavy dohromady a vyšlo jim, co na takové oslavě výročí nesmí chybět: knížky a čtení, něco zajímavého odjinud a samozřejmě něco dobrého.

Oslovili jsme s pozváním známou spisovatelku, autorku více než 20 dětských knih Danielu Krolupperovou. Ona bez váhání přijala. Další program jsme vlastně „stavěli“ okolo téhle čtenářské besedy.

Na úvod a rozehrání přišel vhod čtenářský maraton, nebo spíše maratonek. Bylo to štafetové čtení z knihy Bubáček, vybrané tak, aby je zvládli i ti nejmenší.

Kolem půl třetí dorazila paní spisovatelka a po malém osvěžení hned usedla na pódium. Byla okouzlena jak krásou prostor knihovny, tak aktivitou čtenářů.

Povídala nám o tom, jak vzniká kniha od nápadu až na pulty knihkupectví a při-

dala i historiky ze života spisovatelky. Například jak je důležité naladit se s ilustrátorkou na stejnou notu nebo o tom, že ani desátá kontrola rukopisu nemusí odhalit všechny nedostatky.

Na žádné správné oslavě nesmí chybět dort. I my jsme ho měli. Mrkvovo-ořechový s polevou a hrdou číslovkou 10. Děkujeme paní Jarošové za vynikající sladký zážitek. Chvilí jsme mlsali a nechávali si podepsat knížky a záložky. Tím ale oslavy ještě nekončily.

Ani sváteční klubová schůzka se neobejde bez čtení. Chopili jsme se svých knížek, sešli o patro níž do knihovny a uvelebili se na gaučích a polštářích. Čtenářský úkol zněl jednoduše: „Vypište si větu, která vás něčím zaujme.“ Četli jsme a vypisovali a nakonec se sešli v kruhu. Bylo co poslouchat. Vznikala fantastická kouzla okamžiku.

Přiblížil se konec oslavy. Díky malým a velkým pomocníkům byl úklid záležitosti chvilky.

Děkujeme ještě jednou paní Krolupperové, že kvůli besedě u nás neváhala o víkend absolvovat několik hodin na cestách. Ať žije čtení a příští týden zase na klubu!

*Olga Trísková
Jana Vlachová*

Jedna věta

Jedna věta. Jak obsažná může být! A jak nic neříkající může být! Jedna věta se může stát zlomovým okamžikem ve vašem životě. Může nás potěšit, zarmoutit, povznést do výšin nebo zcela uzemnit, jedna věta se může zhmotnit v to, na co jsme už dlouho netrpělivě čekali, jedna věta nám může zložit srdce...

Tentokrát se Olinka inspirovala knihou Terezy Lochmanové *Jedna věta*. Au-

torka po dobu dvanácti měsíců zapisovala své každodenní zážitky, úvahy, postřehy... Pouze jednou větou. I my jsme dostaly za úkol charakterizovat svoji právě rozečtenou knihu jednou větou. A že to nebyl úkol úplně lehký svědčí naše rozsáhlé věty a rozvitá souvětí. Čtenářský úkol byl tentokrát jasný. Z přečteného textu vyber jednu jedinou větu, takovou, která by vyprávěla co nejvíc o smyslu knihy či o jejím poslání. Nebylo snadné takový text vyhledat a vysvětlit, proč náš výběr padl právě na tuto větu.

Na dnešní setkání jsme si měly také přinést naše zápisky z četby. Z nich jsme měly vybrat jednu větu, pomoci ní ostatní hádaly autory, název knihy či alespoň žánr. Nebylo to nic jednoduchého a příliš se nám nedařilo.

Závěr večera patřil naší oblíbené činnosti: vyber větu, já na ni navážu a vznikne něco úplně nového. Třeba jedna krásná usměvavá věta.

Ingrid Mendlíková

Přál bych to zažít každému

Krajina Dolnobousevka má ve výměru třicetpětadesát dnů masek jako na opravdu dobrém karnevalu. Jen pořídít vstupenku a najít si čas. Já ji mám zabukovanou výzkumem slavíků, a tak se o další starat nemusím. Čtyřicet dva sezón kroužkování krále pěvců v území, kde centrem je říčka Klenice, je v československé ornitologii jednou z nejdelších specializací. Po desítky let tak nahlížím zájmové území, mimo jiné v proměnách i druhové pestrosti. Svým způsobem každý z obyvatel má v určité formě vystavěn vztah k domovně, sám, byť trošičku přespólní, rád patřím k nim.

Znají houbaři, jak od zimy košík nervózně míří ke dveřím a místa plná zážitků po lesích znovu čekají. Zažívají to rybáři nad číhátky, vyčkávajícími v průvěsech šňůr na břehu Zvolínku, a zná to kdekdo po stezkách zdejší kotlinou. Plejádu zážit-

ků, které se dějí, a které určitě tím právě probíhajícím zdaleka nekončí. Vyrazí tedy zas a znovu, jako se navracím já.

Zaznělo to čtvrtého května v Slavičím háji na akci pro veřejnost v navázaném pokračování Vítání ptačího zpěvu. U modrého disku na tyči vedle cesty, kde v železe teoretizují nad cestami zdejších slavíků. Jedná se opravdu jenom o představy, protože král pěvců o sobě málem za sto let kroužkování příliš neřekl. U nás, ani po Evropě, výsledky pro druh od kroužkovacích centrál sleduji. Na Zahrádkách se ale za sezónu označí nejvíc slavíků na světě a má-li některá z ptačích záhad „povolit“ - matematicky nahlédnuto - pak tedy nejspíše tady. A to dokonce pro druh slavíka (zobrazen též na informační tabuli v místě), který Česko využívá spíše jen k mezipřistání na daleko delší cestě než známý slavík obecný, ten náš. Jde o slaví-

ka tmavého, hnízdícího od severozápadu starého kontinentu po severovýchodní až východní část. Za léto se takových podaří odchytit kolem třiceti, číslo není vyšší, protože slavík (s jihovýchodním směřováním tahu) naši republiku převážně míjí na cestě k Nilu a podél něj dál. A přeci přišlo zpětné hlášení odečtu kroužku jednoho z takových, který se loni v srpnu v Slavičím háji nechal po noci na chvíli zastavit. Odkud letěl, přesně se neví. Stejně, jako se nedá zjistit, kde na jihu Afriky poté přezimoval. Co ale víme, že jakmile na zpáteční cestě opustil černý kontinent, nechal se chytit zkraje května maďarskými kolegy na severu země u Nežiderského jezera, ti kód kroužku přečetli a poslali k nám do muzea. Nedokážeme přírodu povalit na lopatky a dostat z ní všechny tajnosti. Pokud ale máme dost času a potřebnou kliku, některý z otazníků se vyřešit přeci jen dá. Pro všechno budoucí.

Hezké jaro a už žádné mrazy do zahrad.

Pavel Kverek

Hasiči v Obrubech jsou v jednom kole

V měsíci dubnu se konalo hned několik akcí, které pořádali a oživilo tak místní život v naší obci.

7. dubna se uskutečnil Jarní koncert v kostele na Všebořsku. Koncert proběhl za krásného počasí. O hudební doprovod se postaral pěvecký sbor Koldokola pod vedením paní Elišky Josifové. V jarně vyzdobeném kostele měli návštěvníci možnost strávit příjemný čas a venku před

kostelem si mohli dopřát připravené občerstvení a posedět a pokochat se krásným výhledem do krajiny. Výtěžek z koncertu bude použit na obnovu varhan a rekonstrukci kostela. Věříme, že i další připravované akce v kostele budou návštěvníky hojně podpořeny a opět se nám podaří vdechnout našemu kostelu nový kulturní život, který si zaslouží. Děkujeme všem, kteří se zúčastnili a přispěli do kasičky.

13. dubna se konal v hasičské klubovně 11. ročník hasičské šípkyjády v kategorii dětí, žen a mužů. Tato akce se stala již tradiční akcí našeho sboru a hráči se již těší na další ročník.

20. dubna se konalo profesionální fotografování všech členů SDH. Po skončení fotografování následovalo v hasičské klubovně posezení a hudební vystoupení skupiny Rezekvítek.

27. dubna se po několika letech konala soutěž 10. okrsku v požárním sportu u příležitosti 100. výročí založení ženského sboru v Obrubech. Celý soutěžní den se nesl v přátelské atmosféře všech zúčastněných sborů. Jako pořadatelé jsme se snažili zajistit co nejlepší servis, aby vše fungovalo a bylo v pořádku. Soutěžilo se jak v požárním útoku v kategorii muži, ženy a děti, tak ve štafetě 4x80 m, které se zúčastnili pouze muži. Konkurence na našem okrsku je na vysoké úrovni a soutěžní družstva některých SDH, hlavně mužů, mají výborné výsledky v umístění na soutěžích. Celkem se zúčastnilo 11 družstev mužů, 2 družstva žen, 2 družstva mladších žáků a 1 družstvo starších žáků.

Na předních místech v útoku se umístili v kategorii:

- ▶ **Muži:** 1. místo Obrubce B, 2. místo Bechov, 3. místo Obrubce A
- ▶ **Ženy:** 1. místo Bechov, 2. místo Obruby
- ▶ **Mladší žáci:** 1. místo Bechov, 2. místo Dolní Bousov
- ▶ **Starší děti:** 1. místo Dolní Bousov
- ▶ **Štafeta muži:** 1. místo Obrubce B, 2. místo Obruby, 3. místo Bechov

Po celý den bylo možné občerstvit se u stánku nebo v kiosku a široká nabídka jídla a pití uspokojila snad každého návštěvníka. Největší ohlas sklidily tradiční domácí langošy „slečny Marty“, kterých se prodalo přes 300 ks a návštěvníkům velmi chutnaly.

Největší úspěch ale sklidilo družstvo žen z Obrub, které se dalo u příležitosti 100. výročí založení opět dohromady. Naše hasičky provedly požární útok v téměř stejné sestavě, jako když cvičily za náš sbor před 40 lety. Přípravě na to, aby vše zvládly, věnovaly 3 tréninky. A z původní plánované ukázky „staré gardy žen“ bylo nakonec zapojení do soutěže, aby děvčata z Bechova neměla vítězství bez boje. Překvapením pro obrubské družstvo žen bylo to, když se dozvěděly, že na soutěž byl pozván zástupce Agentury Dobrý den z Pel-

Rekordmanky SDH Obruby

hřimova, aby v případě platného útoku a splnění všech podmínek potvrdil, že jsou nejstarší ženské družstvo v České republice, které provedlo požární útok se součtem let všech účastnic 503,75 let. Z toho nejstarší účastnici bylo 84 let 8 měsíců a 9 dní. Nejmladší účastnici bylo 58 let. Naměřený čas požárního útoku byl 1:17,18 min. Budou zaregistrovány do České knihy rekordů a kuriozit. Všichni jsme měli radost, že se nikomu nic nestalo a že se požární útok povedl. Naše hasičky byly i mile překvapené z obrovského zájmu od přizvaných reportérů z Hasičských novin, Boleslavského deníku, TV 1. Boleslavská a bezpochyby i z téměř 300 přihlížejících, kteří jim nadšeně tleskali a skandovali k jejich úspěchu, kterého dosáhly. Oslovy pokračovaly i po skončení soutěže. K tanci a poslechu nám zahrál Daniel Marek a spol. Věříme, že se nám celá akce vydařila a všichni na ni budou dlouho vzpomínat.

Pozvání na další akci

6. července se uskuteční na místním hřišti zahájení prázdnin pro děti a dospělé. Začátek od 14 hod. Pro děti bude připravené zábavné odpoledne plné her a soutěží, skákací hrady, divadelní vystoupení, ukázka Policie ČR, tvořivá dílnička aj. Večer od 20 hod. vystoupí skupina ADAPTACE, která vloni měla velký úspěch a věříme, že i letos si najde své příznivce. Samozřejmostí bude výborné občerstvení a příjemná atmosféra. Bližší informace budou včas zveřejněny.

10. srpna se uskuteční další ročník Sousedského mezigeneračního posezení nejen pro občany Obrub. Opět na místním hřišti. I tady bude plno zajímavých atrakcí a vystoupení. Informace budou včas zveřejněny.

Za SDH Obruby Pavel Sedláček

Dopad politické situace v letech 1953 – 1954 na život lidí v obcích Bechov a Svobodín

Rok 1953

Padesátá léta. K tomu netřeba nic dodávat. I kronikáři museli zaznamenat s pate-

tickou pietou smrt Stalina a pár dní nato i Gottwalda. V kronice byly zmiňovány jejich životopisy a nesměl chybět výčet je-

jích skutků i obdivné hodnocení: „Za jeho vedení dopracoval se Sovětský svaz netušeného rozvoje a blahobytu. I naše republika

má jen jemu co děkovati za jeho záchranu. ... To mějme vždy na paměti, nezapomínejme a předávejme svým potomkům. ... Pět dní po pohřbu Stalinově nás opustil i náš milovaný prezident Klement Gottwald, věrný žák Stalinův. Upřímně truchlil celý národ.“

Na Bechově zareagovali rychle. V den Gottwaldovy smrti byla na večer svolána na Svobodín schůze, přišlo celkem 90 lidí. Posléze se konala v hospodě u Langrů na Bechově tryzna, jíž se zúčastnilo 124 lidí, kondolenční arch jich podepsalo 107. Je „pěkně“, jak hezky to měli mocipáni počítané.

A změnám stále nebyl konec. Přišla měnová reforma. Ještě v předvečer, 31. května, ujišťoval prezident Antonín Zápotocký v rozhlase celý národ, že k měnové reformě nedojde. Tehdejší mocí byla reforma prezentována jako vítězství „pracujícího lidu“ a úder buržoazii, důsledkem však bylo znehodnocení úspor, propadnutí vázaných vkladů všeho obyvatelstva a pokles jeho životní úrovně. Anulováním dluhů státu vůči domácímu obyvatelstvu šlo o faktický státní bankrot. Ostatně, dokládají to i slova tehdejšího kronikáře: „1. června bylo přistoupeno k provedení měnové reformy Vláda vydala nové peníze papírové i kovové, Největší bankovka 100 Kč. Stará platidla byla vyměněna následovně: Na jednu osobu bylo vyměněno 500 Kč staré měny 1 ku 5, ostatní 1:50. Úspory uloženy v peněžních ústavech vyměněny podle výše vkladu 1 ku 10 až 1 ku 30. Zároveň s provedením měnové reformy přistoupeno k úplnému zrušení lístkového systému, k úplnému uvolnění téměř všeho zboží a ceny upraveny podle nové měny. Zboží se objevilo v první čas dostatek, takže zásobování bylo celkem plynulé. Projevil se pouze zpočátku pouze nedostatek cukru, což bylo napraveno po kampani.“

Kronika se krátce zmiňuje i o hospodaření družstva: „Úroda celkem dobrá, čímž mohlo naše J.Z.D. vesměs státní dodávky splnit. Proveden svod veškerého dobytka do větších stájí, ponějvíce k Fejkovým č.12 (30 kusů), Hradcovům, Dufkovům, vepřový dobytek Linkovým a Zdobinskému ml. Následkem velmi suchého podzimu cukernatost velmi vysoká. Pro semenářství rok příhodný.“

Rok 1954

10. ledna 1954 byly vládou vydány návrhy o národních výborech. K tomuto tématu byla na Bechově svolána 10. února schůze občanů. O čem přesně se disku-

Bechovský mlýn sloužil v 50. letech už jen jako sklad krmiva Státního statku

tovalo, kronikář nezapsal. Nová soustava národních výborů byla zavedena od 17. května 1954.

„26. února bylo projednáno zadání náteřských prací budovy MNV (obecní domek na Svobodině) a márnice na místním hřbitově komunálnímu podniku.“

„12. března projednány a radou MNV schváleny žádosti o pomoc individuální doplňkovou péčí pro důchodce. 24. března veřejná schůze za přítomnosti zástupců okresu, kdež byla hodnocena dosavadní činnost celého MNV. Diskuse se zúčastnilo 25 občanů, hlavně se probíraly rušivé problémy: situace ve mlýně (sklad státního statku), chystané uzavření místní národní školy, proti kterémuž bylo všemi přítomnými protestováno a zařízeny všechny kroky u nadřízených úřadů by k uzavření školy nedošlo. Mnoho se debatovalo i o poměrech jak hospodářských, tak politických a sociálních, dříve a nyní.“

„V dubnu nařízením ONV byl uzavřen komunální hostinec u Langrů v Bechovi (prý dočasně), což jest pramenem mnoha nepřijemnosti a roztrpčení mezi občanstvem. Tímto neblahým zákrokem jsme totiž připraveni o jedinou větší místnost, kde jsme se mohli scházeti ze dvou obcí a kde byla soustředěna veškerá kulturní činnost a to přednášky, biograf, dětské besídky, schůze, taneční zábavy atd. Doba k tomuto zákroku zvláště nyní bezprostředně před volbami do MNV není vhodně volena. Snahou nás všech nyní bude, by v tom směru byla sjednána náprava.“

„Přípravy na důstojné oslavy dělnického svátku 1. máje byly dobře organizovány a vyzněly v Dolním Bousově důstojně. Zastoupení jsme byli včetně dětí 90 osobami.“

„Začátkem května vypukl v Hořením Bousově požár, zaviněný dětmi, který strávil čtyři usedlosti.“

V tomto roce musel místní národní výbor také vypracovat tzv. „akční plán“ na léta 1955-1956 a 1956-1957. Konaly se také volby do MNV, ustavující schůze nového předsednictva, které tvořilo pět dělníků a čtyři družstevníci, se konala 24. května. Novým předsedou družstva byl jednohlasně zvolen Josef Sokol, zaměstnanec lesní velkoškoly. Tajemníkem se stal Jaroslav Dvořák st., předsedou zemědělské komise Jaroslav Dvořák ml., členy Václav Zeithaml a Ladislav Mendlík. Předsedou finanční komise byl zvolen Karel Zdobinský, pokladníkem se stal Josef Slavík. Předsedou kulturní komise, jejímiž členy se stali Josef Sokol a Marie Milnerová, byl Václav Libich.

V květnu komunisté na základě rozsudku prokuratury násilně vystěhovali pana Václava Bobka, rolníka z Bechova č.11 (dnes 51). Rodina musela opustit svůj rodový grunt. Kronika uvádí, že Václav Bobek přesídlil za Mladou Boleslav, jeho otec Josef Bobek se vystěhoval později ke svému synovi Zdeňkovi do Martinovic.

„25. prosince zuřila silná vichřice, která natropila citelné škody jak v lese, tak i ve vsi. V Bechovi urval vítr celou plechovou střechu ve mlýně, kdež mají skládku krmiv státní statky, ve Svobodině vítr zvrátil ohromný smrk na stodolu soudruha Linky, kde má skládku JZD. Škoda dosti značná.“

„Naše JZD prodělává krizi. Utrpělo citelné škody v semenářství špatným počasím a nedostatkem pracovních sil. Následkem poklesu jednotky jeví se též menší pracovní morálka a špatná organizace práce. Přesto však dodávkové úkoly jsou splněny na 100 %, řepy předáno 1 500 q, mléko i vejce též předáno, 2 prasata rozprodána mezi družstevníky i dělníky. Proto jest oprávněná naděje, že jednotka brzo rapidně stoupne.“

Předpoklad kronikáře se nenaplnil, ani v dalších letech se zdejšímu zemědělskému družstvu nevedlo příliš dobře. Příčinou bývalo údajně počasí, jindy nedostatek lidí, dokonce je v některých zápisech nastíněno, že je to i samotnými členy JZD, neznalostí a neschopností vedení, či špatnou organizací práce. Velice často se měnilo vedení, Bechováci se Svobodínáky si přehazovali funkce mezi sebou, mnozí o ně vůbec nestáli, mnozí se neosvědčili, a tak dostali post nový. Socialistické hospodaření v 50. letech snad ani nemohlo přinášet nějaké převratné výsledky, i když se lidé pracující na polích a ve zdejších krajině velmi nadřeli.

Ingrid Mendlíková

Stolní tenis

Soutěže stolních tenistů skončily na přelomu března a dubna. Dolnobousovští mají zastoupení ve všech třídách regionálních soutěží. Žádné z družstev nepostupuje ani nesestupuje. Obojí by bylo určitou komplikací, kterou ale našťastí nemusíme řešit.

Družstvo A v 1. třídě obsadilo 7. místo. S úspěšností 67 % byla v družstvu nejlepší Martina Vlasáková. Stala se tak, jako už v minulosti vícekrát, dolnobousovskou jedničkou. Dalším v pořadí byl Miloslav Štolovský s úspěšností téměř 57%. Základní sestavu áčka ještě doplňovali Jan Noha (40%) a Milan Ungr (37%). Za áčko sporadicky nastoupili ještě další čtyři hráči. Celkem si tak nejvyšší regionální soutěž zahrálo osm hráčů. Dvojice Vlasáková - Štolovský byla velmi úspěšná ve čtyřhře. S úspěšností 79% byla druhá nejlepší v soutěži.

Družstvo B skončilo na 8. místě. Start do první čtvrtiny soutěže byl skvělý, pak začaly přicházet porážky a pozvolný sestup v tabulce. Základní sestavu tvořili Miroslav Doubek, Jaroslav Kohout, Martin Vilhan a Jaroslav Pavlišta. Jedničkou družstva se stal velmi se zlepšující Martin Vilhan (63%). Následovali Jaroslav Pavlišta a Jaroslav Kohout (48%) a dále Miroslav Doubek (46%). Do hry se zapojili ještě další dva hráči z céčka.

Céčko obsadilo 8. místo, ale ještě po polovině soutěže se pohybovalo na 3. místě. Pak došlo k postupnému propadu. Nejúspěšnějšími hráči byli Jan Jihlavec (61%) a Vladimír Vitmajer (60%), dalšími hráči základu byli Martin Hanč (54%) a Karel Novotný (48%). Za céčko nastupovali ještě další čtyři hráči z děčka, přičemž velkou porci utkání odehrál i Jiří Kužel.

Děčko v nejnižší soutěži skončilo na předposledním, tedy 7. místě tabulky. Jedničkou družstva byl Jiří Kužel (54%). V základu dále byli Roman Malucha (36%), Josef Nitray (27%) - nastoupil pouze do čtyř utkání) a Zuzana Matějčková (24%). Dále se do hry děčka významně zapojily Nikola Nohová (26%), Eliška Hlaváčková (20%) a Jarmila Hlaváčková (14%).

Soutěži mládeže, které se hrají formou bodovaných turnajů, se téměř pravidelně zúčastňovaly Eliška Hlaváčková a Nikola Nohová. Jednu účast má i Ester Lašáková. Soutěži se zúčastnilo celkem 39 dívek a chlapců z celého okresu. Eliška Hlaváčková v celkovém pořadí obsadila 10. místo a mezi dívkami byla druhá. Nikola Nohová je na 23. místě a mezi dívkami čtvrtá.

Jan Jihlavec

Konečné tabulky:

1. třída

Poř.	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1	TJ Sokol Podlázky A	22	19	1	2	0	274 122	61
2	TJ Sokol Mnichovo Hradiště D	22	19	0	3	0	281 115	60
3	TJ Sokol Otradovice A	22	15	1	6	0	249 147	53
4	TJ Sokol Kosmonosy B	22	15	0	7	0	234 160	52
5	TJ AŠ Mladá Boleslav B	22	13	1	8	0	235 161	49
6	TJ Březovice A	22	11	1	10	0	213 183	45
7	ST Dolní Bousov A	22	8	3	11	0	199 197	41
8	TTC Josefův Důl A	22	9	1	12	0	166 230	41
9	TJ Sokol Chotětov	22	7	4	11	0	162 234	40
10	SK Dolní Stakory A	22	6	2	14	0	157 237	36
11	TJ Sokol Březno	22	2	0	20	0	108 288	26
12	TTC Bělá pod Bezdězem D	22	1	0	21	0	96 300	24

2. třída

Poř.	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1	TJ Slavoj Čistá A	18	17	1	0	0	220 104	53
2	TJ Sokol Kněžmost A	18	13	1	4	0	184 140	45
3	TJ Plazy A	18	12	1	5	0	190 134	43
4	TJ Sokol Mnichovo Hradiště E	18	10	0	8	0	173 151	38
5	TJ Sokol Podlázky C	18	6	5	6	1	158 166	34
6	Sokol Březno ST A	18	6	3	9	0	157 167	33
7	ST Dolní Bousov B	18	6	1	11	0	153 171	31
8	SK Dolní Stakory B	18	5	2	11	0	131 193	30
9	TJ Sokol Otradovice B	18	3	2	13	0	132 192	26
10	TJ Sokol Podlázky B	18	3	2	13	0	122 202	26

3. třída

Poř.	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1	TJ Slavoj Čistá B	22	18	1	3	0	265 131	59
2	TJ Plazy B	22	16	1	5	0	251 145	55
3	TJ Sokol Otradovice C	22	13	2	7	0	212 184	50
4	TJ Březovice B	22	11	3	8	0	209 187	47
5	TJ Sokol Kněžmost B	22	10	3	9	0	195 201	45
6	TTC Bělá pod Bezdězem E	22	10	3	9	0	217 179	45
7	TJ AŠ Mladá Boleslav C	22	10	1	11	0	184 212	43
8	ST Dolní Bousov C	22	9	2	11	0	197 199	42
9	TJ Sokol Mnichovo Hradiště F	22	9	1	12	0	195 201	41
10	SK Dolní Stakory C	22	6	5	11	0	162 234	39
11	TJ Sokol Podlázky D	22	5	3	14	0	163 233	35
12	Sokol Březno ST B	22	2	1	19	0	126 270	27

4. třída

Poř.	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1	TJ Sokol Kosmonosy C	21	17	1	3	0	254 124	56
2	TJ Slavoj Čistá C	21	17	1	3	0	241 135	56
3	TTC Josefův Důl B	21	13	3	5	0	225 153	50
4	TJ Sokol Otradovice D	21	11	0	10	0	203 175	43
5	TJ Březovice C	21	8	2	11	0	182 194	39
6	TTC HESO Nepřevázka	21	9	0	12	0	167 211	39
7	ST Dolní Bousov D	21	2	4	15	0	120 258	29
8	SK Dolní Stakory D	21	0	3	18	0	118 260	24

Golemova ruka se v Bousově vydařila

Dvacátý čtvrtý ročník mezinárodní soutěže v armwrestlingu (páce) se uskutečnil 23. března 2024 v sokolovně Dolní Bousov. Pořadatelům z České asociace armwrestlingu a AWK Dolní Bousov se prezentovalo 138 siláků z osmi zemí. Nejpočetněji byly zastoupeny Maďarsko, Slovensko, Ukrajina a Turecko. Do soupeření se pustili i dva hendikepovaní sportovci Lukáš Práchenský a Jiří Ron. Na stupně vítězů nedosáhli – Práchenský byl dvakrát čtvrtý.

Umístění bousovských pákařů: Novice man do 85 kg: Michal Šenkýř 2. L, Leoš Semecký 17. L a 19. P. **Junior do 75 kg:** Jan Toman 1. L, 2. P, Tomáš Kanalaš 3. L, 3. P, Matyáš Huk 5. L, 6. P, Jan Kláčanský 7. L, 8. P, Marián Nagy Pal 8. L, 9. P, Leoš Semecký 9. L, 10. P. **Senior men do 95 kg:** Ozan Beyazkus 3. L, 9. P. **Senior men nad 105 kg:** Martin Konůpek 5. L, 5. P. **Master men nad 100 kg:** František Živný 1. L, 1. P, Milan Čapek 6. L, 3. P.

Jak byl spokojený s průběhem a výsledky Golemovy ruky jsem se zeptal Františka Živného: „Golemovka se povedla velmi dobře. Bylo více účastníků než vloni, atmosféra v sokolovně byla výborná, podařilo se sehnat sponzory. A spokojený jsem i s reprezentací dolnobousovských pákařů.“ Informace doplnil Milan Hyršal, předseda České asociace armwrestlingu a člen bousovského oddílu: „Golemovku podpořili finančně

a věcně město Dolní Bousov, Vanhill, Pivovar Rohozec, Taum Obrubce, Hethárši zubní ordinace, Pavel Vacek stavební práce, Rapasol CZ, Sunrise solárium MB, Ketris a Entry Engineering. A pochopitelně celá akce by se neuskutečnila bez pomoci celého organizačního týmu asociace ČAWA a členů AWK Dolní Bousov.“

Začátkem května se v Bratislavě konalo Mistrovství Evropy v armwrestlingu. Z Bousova na něj vyrazili František Živný a Jan Toman. A jak se jim vedlo? Živný v kategorii Grand masters (nad 50 let) skončil třetí na levou ruku a čtvrtý na pravou. A příliš spokojený nebyl. „Jsem spokojený, ale jel jsem tam s většími cíli. Poprvé jsem startoval v kategorii nad padesát let a myslím jsem si, že to bude snazší. Soupeřů bylo dvanáct, což jsem mnohdy neměl v kategorii Masters (nad 40 let). A všichni byli velmi dobří, Litevec, Srb a Maďar byli všichni několikanásobní mistři světa. Se všema jsem se popral, s nikým jsem neprohrál, ale porazil jsem se na fauly. Považuji si především třetí místo na levačku, která je mojí slabší rukou.“ Zajímalo mě, co znamená prohrát na fauly. „Byli jsme na tom silově stejně. Poprvé jsme se roztrhli, tak nás uvázali. Pak sjel on loktem z pozice, to samé se stalo mě. Pak mi odešla síla a sjel jsem dolů já a prohrál.“ Pořadí na pravou ruku bylo Litevec, Srb, Turek. Na levačku vyhrál Turek před Srbem a Živným.

„Jinam bych na Evropu nejel, ale Bratislava je blízko. A nyní chci jenom odpočívat,“ konstatoval Živný. „Bude-li v roce 2025 Golemova ruka v Bousově, připravím se na ní, stejně jako na Mistrovství republiky. Ostatní soutěže vynechám, budu se dávat dohromady.“

Dobře si vedl v mezinárodní konkurenci Jan Toman v kategorii juniorů nad 85 kilogramů. V konkurenci patnácti soupeřů byl pátý na levačku a sedmý na pravačku. Ostatní čeští reprezentanti končili v lepší polovině pavouka, titul získal v kategorii Masters Dušan Tesařík na pravou ruku.

„Dál povedu tréninky místních juniorů, ostatní povede Milan Hyršal, který má výbornou techniku i sílu. Všichni budou startovat koncem května v Hodoníně na Mistrovství republiky. Já se pojedu podívat především na juniory, protože někteří tam budou startovat poprvé. Na tréninku vypadají dobře, uvidíme, co dokážou na republice,“ konstatoval František Živný, který má nyní před sebou jediný úkol – dát se po zdravotní stránce do pořádku. A příští rok se uvidí. Následovníky má. „Milan Hyršal je u nás jednička, pokud by jel na Evropu nebo svět, tak v Masters určitě udělá medaili. Junioři jsou dobří, záleží jen na nich, zda vydrží a prosadí se,“ okomentoval své nástupce František Živný. A neopomenul tradičně poděkovat rodičům, bez nichž by asi mnohé z toho, co dokázal, nebylo.

Miloslav Ječný

Mezinár.soutěž v armwrestlingu – Golemova ruka – 23. 3. 2024 sokolovna D.B.

FOTOVOLTAICKÝ OHŘEV VODY

Využijte slunné počasí a získejte zdarma fotovoltaickou elektrárnu pro ohřev vody. Díky státní dotaci 90.000 Kč nebo 60.000 Kč nezaplatíte ani korunu.

Dle vašeho požadavku je u vás zřízena fotovoltaická ostrovní elektrárna:

- pro váš stávající bojler (100 l - 200 l)
- nebo Vám je nový bojler dodán. Vše záleží na vašem požadavku a dispozicích

Dotační program **Nová zelená úsporám Light** vám nyní pokryje celou pořizovací cenu systému pro solární ohřev.

Dotaci získáte pouze pokud:

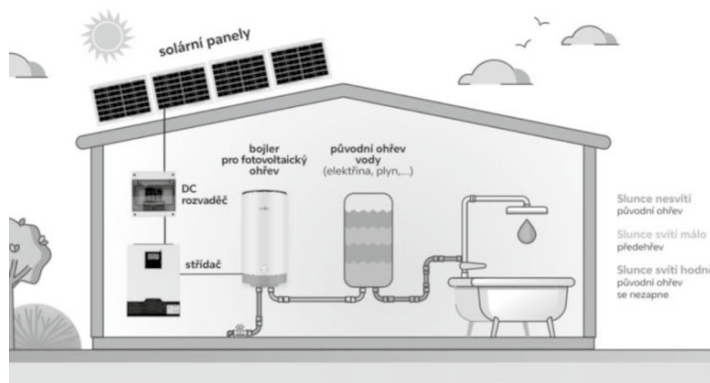
- jste vlastníkem rodinného domu, kde máte trvalé bydliště
- pobíráte starobní důchod nebo invalidní důchod 3. stupně
- v minulosti jste pobíral/a příspěvek na dítě
- v minulosti jste pobíral/a příspěvek na bydlení

Domácnost díky solárnímu ohřevu vody **uspoří až 7 000 Kč za rok.**

Díky tomu, že za pořízení nic neplatíte, **je úspora okamžitá.**

S žádostí vám pomůžeme, či ji za vás vystavíme.

Společnost EKIS zkontroluje realitu stavby a pak už to záleží jen na vás, nás...?

Zjistěte, jestli i vy můžete získat systém solárního ohřev úplně zdarma.

Veškeré informace ohledně FVE a podmínek vás sdělíme na telefonním čísle **774040471**, či využijte mail **ALARMYPRODOMY@SEZNAM.CZ**.

Zájemci, kteří nesplňují podmínky NZÚ Light, nemusí zoufat. I pro ně je připraven dotační program, který umí uhradit náklady **ve výši 50 % - 45.000 Kč**.

PRODEJ | MONTÁŽ | SERVIS | PORADENSTVÍ | REALIZACE NA KLÍČ

Kontakt: Richard Nocar | alarmyprodomy.eu | tel. 774 040 471

Poděkování

Děkuji městskému úřadu za milé blahopřání a dárek k mým narozeninám.

Zdenka Milevská

Děkuji městskému úřadu za blahopřání a dárek k mým narozeninám.

Květa Mrázková

Děkuji všem za kondolenci projevovou k úmrtí mé maminky, paní Marie Krásové.

Ingrid Mendlíková s rodinou

Vzpomínka

Dne 12. července uplyne 20 let od doby, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan Jaroslav Ježek. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. S láskou vzpomínají

manželka a děti s rodinami.

K vytáčení medu z městských úlů jsme se chystali už delší dobu, ale počasí nám nakonec přálo až ve čtvrtek 23. 5., kdy meteorologové slibovali jediný den v týdnu bez deště.

Pan Říha připravil mechanický medomet, stůl, stojan na rámy, vidličku na odvíčkování pláství a další nezbytné nástroje. Chlapci rozdělali oheň v dýmáku a děti začaly nosit rámy obtěžkané medem. Kdo chtěl, vyzkoušel si odvíčkování, práci s medometem i čištění rámků. Největší úspěch měla konečná fáze péče o prázdné rámy: jejich navlhčení vodou z postřikovače. Starší děti si vzaly na starost stáčení přecezeného medu do lahví. Mladší děti vyrobily originální etikety k jejich označení. V jedné plástvi byly kromě medu i komůrky s mladými včelkami, co čekaly na vylihnutí. Jedna z nich se prokousala ven, a tak děti viděly úplně čerstvě vylihnoutou včelu. Děti, které byly ve správný čas u úlu, dokonce spatřily včelí královnu. Na akci přišlo celkem 22 dětí a několik rodičů, kteří se také aktivně zapojili do práce. Zvláštní poděkování patří tatínkovi, který si vzal na starost řízení práce s medometem, a panu včelaři, který zůstal klidný za každé situace. Vždycky, když otevřeme tu naši sklenici s medem, tak si vzpomeneme...

P. Bartková

CENTRUM REGENERACE „Marion“

Poradenství v oblasti zdraví.

Masáže, zábaly.

Suchá pedikúra – služba domů.

Použití infratechnologie.

Horní Bousov čp 43, tel. 737 971 961

Kulturní tipy

4. 6. Výstava k Roku motýlů a k Roku konikleců, zapůjčeno ČSOP, potrvá v galerii Na faře až do 31. 7.

7. 6. KINO v knihovně, 20.00 knihovna, film Zásah štěstím

7. 6. Noc kostelů, 17.00, mše, kulturní program a prohlídka kostela sv. Kateřiny

8.–9. 6. Oslava 105 let DBSK, fotbalový stadion

15. 6. Otevřená SOBOTA v knihovně, 9–12 otevřeno pro veřejnost

15. 6. Dětský den v Dolním Bousově, 15.00, fotbalové hřiště

19. 6. Koncert sboru Stojmír, 18:30 kostel sv. Šimona a Judy, Vlčí Pole

22. 6. Mezinárodní mistrovství ČR v autokrosu, závodistiště Rachvala

26. 6. Ženské kruhy, 18.00, podkroví knihovny

28. 6. Fichtl MAZEC 24 hodin, závodistiště Rachvala

29. 6.–6. 7. Šrámkova Sobotka, festival českého jazyka, řeči a literatury

12. 7. Letní KINO, 21.30, v zahradě za kostelem, film Zápisník alkoholičky

Aktuální informace a podrobnosti najdete na
www.infocentrum.dolnibousov.cz
a na plakátovacích plochách.

PORADENSTVÍ A SLUŽBY

v oblasti:

- ▶ rakouského infratopení
- ▶ fotovoltaika
- ▶ prodeje elektromobilů
- ▶ smluvní přepravy elektromobily
- ▶ rezervační dobíjení elektromobilů
- ▶ dobíjecích domácích a veřejných stanic pro elektromobily

nabízí:

společnost **VANHILL s.r.o.**

Horní Bousov 43

tel.: 721 236 158

e-mail: info@vanhill.cz

www.vanhill.cz

Zpravodaj Bousovák, vychází jako dvouměsíčník. Vydavatel: Město Dolní Bousov, nám. TGM 1, 294 04 Dolní Bousov, IČ: 00237680. Vydání povoleno MK ČR pod číslem E 13240. Pověřená redaktorka: Ing. Dita Říhová. Redakce: Ing. Dita Říhová, Miloslav Ječný, Zuzana Zemanová. Náklad 1300 výtisků. Grafická úprava a tisk MS Polygrafie s.r.o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz.

Příspěvky a inzerci přijímá Městská knihovna a infocentrum, tel.: 322 312 001, 322 312 002, infocentrum@dolni-bousov.cz. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje. Uzávěrka příštího čísla 15. 7. 2024. Později podané příspěvky nebo neuhrazené inzeráty nebudou otištěny. Děkujeme za pochopení.

Přírodovědný kroužek se zúčastnil krajského kola soutěže Zlatý list, které proběhlo v sobotu 4. 5. v tábořišti v Borovnici u Staré Paky.

Stolní tenisté se po odehrané sezóně pravidelně setkávají, aby ji náležitě zhodnotili

Žáci ZŠ na Poháru rozhlasu

Ve čtvrtek 14. 3. se celá školka vydala průvodem včele s Moranou, rozloučit se s kralující Paní zimou

Antonie Strakatá

David a Matěj Sedláček

Matěj Filip

Ella Piroutková

Elsa Holubová

Michal Ornst

Šimon Kozák

Dětský den s koňmi

15.6. 2024 od 15:00, Areál v Břízkách
Dolní Bousov

Program:

Falabella - mini koně

- Skoková ukázka minikoní
- Ukázka zaplétání hřívy a péče o ní

Atrakce

- Balónková show & Balónková dílna
- Nafukovací atrakce
- Malování na obličej
- Barmanská školička
- Vzdělávací stánek – hipologie, kynologie

Soutěže a vědomostní kvízy

- Poznáš barvy koní?
- Rozlišíš sudokopytníky od lichokopytníků?
- Rozeznáš obilí?

Hobby Horse - parkurové skákání

- Soutěže pro velké skokany

TASK Impuls - taneční skupina

Moderátorka: Lucie Unger Adamcová

Občerstvení zajištěno, vstup zdarma

Večerní zábava

18:00 JR Duo

20:30 Rocker's Stars

Sponzoři

